

SUFOI ©
ufo-nyt

44. årg. 2002

2. kvartal

Nr. 2

**Liget går igen
Er ET fjendtlig?**

**Sådan opstod myten om MJ-12
De flyvende trekanter vender tilbage**

Forsiden:

I 1955 blev familien Sutton i byen Hopkinsville i Kentucky, USA, belejret af fremmede væsner, som familien oplevede som fjendtlige. Selv om flere af væsnerne blev ramt af skud, fandt man ingen spor efter dem, da politiet undersøgte området næste morgen.

Hvorfor oplever mange mennesker ufonauter, aliens eller ikke-jordiske som fjender? Læs artiklen "Er ET fjendtlig?"

(Tegning: fra bogen "From Other Worlds", af Hilary Evans;
www.mepl.co.uk/)

Indhold

Masser af ufo-nyheder!	3
Et lys i mørket?	4
Troen på ufoer	5
Dræbt af ufoer, 2. del	6
Liget går igen!	8
Et ET fjendtlig?	11
Ballonekspert ser på "Majestic 12"	13
De flyvende trekanter vender tilbage	15
Notitser: Kort fortalt	16
Findes der andre universer?	17
Søg, og du skal finde	18
Nyheder: Nye materialer	22
Få gratis ufo-information	24

Skandinavisk UFO Information

SUFOI

Postboks 6, DK-2820 Gentofte
giro 9 11 77 25

Elektronisk post til SUFOI:

Du kan bestille prøvenummer af UFO-Nyt, få information om ufoer og indberette din observation på vores hjemmeside: www.sufoi.dk
E-mail: info@sufoi.dk

SUFOIs formål og ledelse:

Se side 3

Copyright: © SUFOI 2002

Nyhedsmediernes kan, i henhold til ophavsretsloven og med tydelig kildeangivelse, bringe citater fra signerede artikler. Artikler må kun bringes i deres hele udstrækning efter skriftlig aftale med den ansvarshavende redaktør.

Kopiering fra UFO-Nyt er kun tilladt i overensstemmelse med overenskomst mellem Undervisningsministeriet og Copy-Dan.

De i UFO-Nyt offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af ufo-forskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at foreningen hæfter for de fremsatte meninger.

Ansvarshavende redaktør:

Kim Møller Hansen, e-mail:
kim_moeller_hansen@gyldendal.dk

Redaktionel medarbejder:

Ole Henningsen
e-mail: oleh@post1.tele.dk

Tegnere tilknyttet UFO-Nyt:

Henrik Klinge Pedersen, Bo Møller Hansen, Dezsö Sternoczky og Hunt Emerson.

Produktion:

Tryk udført af: Glumsø Bogtrykkeri A/S - 57 64 60 85

Distribution:

Avispostkontoret, København V.

Annoncer:

Redaktionen modtager gerne re-proklare annoncer på produkter, der vedrører bladets emnekreds. Nærmere oplysninger fås ved henvendelse til bladets redaktør.

Artikler:

Redaktionen modtager gerne artikler. Send os først et brev og fortæl, hvad du har lyst til at skrive om, så du ikke bruger tid på en helt færdig artikel, som vi måske ikke kan bruge. Da bladet udgives af en forening med begrænsede ressourcer, kan vi ikke udbetale honorarer for offentliggjorte artikler.

Deadlines:

Den 2. juli for stof til nr. 3, som udkommer medio august. Den 2. oktober for stof til nr. 4, som udkommer medio november.

Abonnement:

UFO-Nyt udkommer med 4 numre årligt på hver 24 sider. Abonnementsprisen for 2002 er kr. 257,00. Beløbet indbetales på giro 9 11 77 25 til SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.

UFO-Nyt kan fremsendes i kuvert mod en merpris på kr. 60,00 (i alt kr. 317,00). Denne kuverts-service er obligatorisk for Grønland, Færøerne og alle øvrige lande.

Ønsker man at sikre sig mod fremtidige prisstigninger, kan vi tilbyde et 5 års abonnement (2002-2006 incl.) for kr. 1.285,00. Med kuverts-service bliver prisen kr. 1.585,00.

Adresseændringer:

Adresseændringer bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOI's medlemsarkiv: Jan Hansen, Posekærvej 42, 6200 Åbenrå.

**Skandinavisk UFO Information
SUFOI
Postboks 6, 2820 Gentofte**

Formål

1) SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til forståelsen af ufo-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af kildemateriale (observationsberetninger, forsøgsresultater, bøger m.m.), samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

2) Det er SUFOI's opfattelse, at kildematerialet udgør et vigtigt grundlag for undersøgelser og oplysningsarbejde ud fra en seriøs og kritisk synsvinkel.

3) Ved et ufo-fænomen forstår vi en beretning om et himmelfænomen, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse foretaget af kompetente personer, ikke kan forklares som værende et kendt fænomen.

4) Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

SUFOI ledes af repræsentantskabet.

Formand

Kim Møller Hansen, Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted. E-mail: kim_moeller_hansen@gyldendal.dk

Områdeansvarlige

Rapportarbejde

Flemming Poulsen (SUFOI's Oplysning), Lufthavnsvej 144, Beldringe, 5270 Odense N. 65 95 40 77.

Udgivelser

Kim Møller Hansen

Informationsarbejde

Peter Nørgaard, Lysåvej 2, 8600 Silkeborg. 86 80 26 13.

Hjemmeside

Flemming O. Rasmussen, Rugmarken 2, 8520 Lystrup. 86 22 53 24.

Øvrige repræsentantskab

Per Andersen (regnskabsafdeling), Jyllingevej 111, 2720 Vanløse. 38 71 96 64.

Jørgen Bengtvig (arkivar), Galgebakken Skrånt 3-15A, 2620 Albertslund. 43 64 44 69.

Torben Birkeholm, Aadalsvej 16, 9210 Aalborg SØ. 98 14 70 97.

Jan Hansen (ekspedition), Posekærvej 42, 6200 Aabenraa.

Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59, 4920 Søllested. 54 94 11 69.

Henrik Klinge Pedersen, Købmagergade 59, 1., 1150 København K.

Asle Nielsen (SUFOI's Oplysning), Asgaardsvej 1, 8700 Horsens. 40 72 11 17.

Bo Nielsen, Kunnerupvej 21, Kolt, 8361 Hasselager. 86 28 31 91.

Susanne Skovlund, Kærhøjgårdsvej 2, 3540 Lyngby. 48 18 94 49.

Lars Thomas (konsulent), Ægirsgade 49, 3. th., 2200 København N. 35 83 84 81.

Masser af ufo-nyheder!

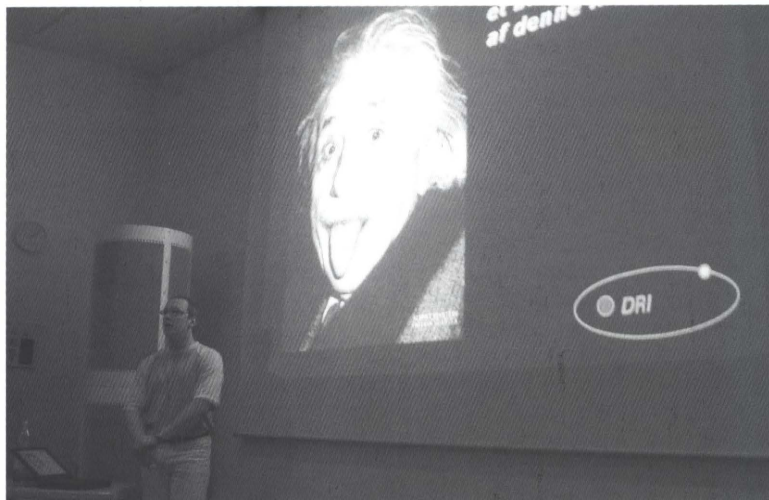
Lørdag den 16. marts fik UFO-Nyts læsere i Københavns-området vitaminer til hjernen. Vi var omkring 30 personer, som i Tycho Brahe Planetariums foredragssal hørte astrofysiker Michael Linden-Vørnles foredrag "I skabelsens svage skær".

I det levende og lærerige foredrag præsenterede Michael baggrunden for Big Bang teorien og de forsøg, der gøres, for at fravriste universet dets hemmeligheder. Der blev også sat fokus på projekter med dansk deltagelse, bl.a. Planck satellitprojektet.

samt medvirken i Radioavisen, GoMorgen P3, lokalradier m.m. taler deres tydelige sprog.

Ikke mindst foreningens nye tiltag UFO-mail skabte en del opmærksomhed i medierne. UFO-mail er SUFOI's gratis nyhedstjeneste - et elektronisk nyhedsbrev, som udsendes, hver gang der sker noget nyt. I UFO-mail kan man læse kort nyt om danske og udenlandske ufoobservationer, om aktuelle himmelbegivenheder, resumeer af avisartikler og meget, meget mere. På bagsiden af dette nummer af UFO-

AF KIM MØLLER
HANSEN

*Astrofysiker Michael Linden-Vørnle (som skimtes nederst til venstre) er her i fuld gang med at indvie tilhørerne i universets mysterier. Manden på væggen er Einstein.
(Foto: Kim Møller Hansen)*

Efter foredraget viste Michael rundt i planetariets nye, permanente udstilling "Det Aktive Univers" om astronomi og rumfart.

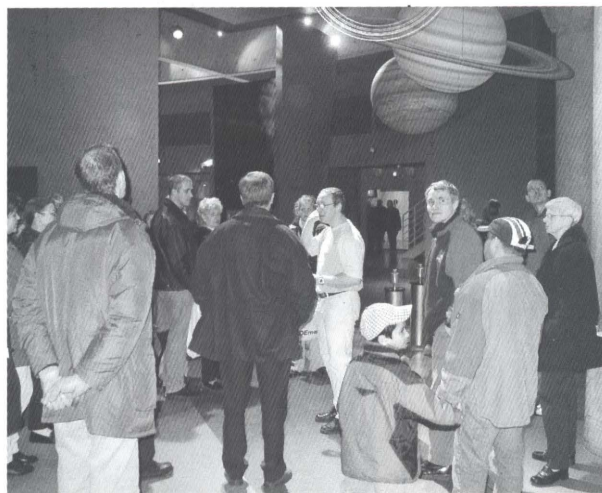
Foredragsarrangementet var optakten til søndagens repræsentantskabsmøde, hvor SUFOI's ledelse drøftede foreningens økonomi, igangværende projekter, nye tiltag m.m.

Vi kunne konstatere, at SUFOI's økonomi ser fornuftig ud, og at antallet af abonnenter i øjeblikket er på vej opad. I det hele taget er interessen for ufo-fænomenerne voksende. Det mærker vi især på to områder: Antallet af indberetninger på hjemmesiden (www.sufai.dk) stiger - i gennemsnit modtager vi nu 2-3 observationer om dagen. Og pressens interesse for SUFOI og vores arbejdsområde er optimal netop nu. Artikler i landsdækkende dagblade, gratisaviser og magasiner

Nyt kan du læse mere om UFO-mail.

Lad mig til slut henlede opmærksomheden på side 22-23, hvor vi kan præsentrere en række nye, informative materialer om ufoer. □

*Der vises rundt i udstillingen "Det Aktive Univers".
(Foto: Kim Møller Hansen)*

Et lys i mørket?

Er der en sammenhæng mellem uddannelse og troen på det overnaturlige? Astronomiprofessor Carl Sagan skrev i 1995 i bogen "The Demon-Haunted World", at "videnskaben er et lys i mørket". Kun sund, videnskabelig uddannelse kan bekæmpe mørkets dæmoner: pseudovidenskab og overtro. Carl Sagan fik følgeskab af kolleger, som på grundlag af store undersøgelser konkluderede, at mennesker med ingen eller lav uddannelse var mere tilbøjelige til at acceptere emner fra overtroens verden.

Nye undersøgelser tyder imidlertid på, at mere uddannelse alligevel ikke vaccinerer mod overtro! Manden bag undersøgelserne er Erich Goode, professor emiritus ved State University of New York.

AF KIM MØLLER
HANSEN

Religiøsitet og det overnaturlige

I en Gallup-undersøgelse fik et bredt udsnit af den amerikanske befolkning stillet spørgsmålet:

"Er du enig i, at Gud skabte mennesket, nogenlunde som det ser ud i dag på én gang for ca. 10.000 år siden?"

Flertallet (58%) af de adspurgte uden high school uddannelse svarede "ja". Ja-procenten faldt markant med højere uddannelse.

Sammenhængen mellem uddannelse og troen på Himmel og Helvede som fysisk eksisterende steder samt troen på Engle og Djævle som faktisk eksisterende væsner følger nøjagtig samme mønster:

Jo mere uddannelse man har, jo mindre er man tilbøjelig til at tro på religiøse fænomener, som videnskaben kategorisk siger er ikke-eksisterende.

Ufoer er virkelige

I modsætning til troen på religiøse fænomener er troen på, at ufoer er virkelige, fuldstændig uafhængig af uddannelsesniveau.

I en undersøgelse betalt af tidskriftet "Newsweek" og udført af Princeton Survey Research Associates blev folk bl.a. spurgt, om de mente, at ufoer var fremmede rumskibe. Ja-svar procenten var den samme uanset uddannelsesniveau!

Samme resultat nåede en anden undersøgelse frem til, da folk blev stillet spørgsmålet: "Tror du personligt, at ufoer eksisterer?"

Altså: Uddannelsesniveauet har ingen indflydelse på, om man tror på ufoer eller ej!

Er ufo-interessererede dummere end andre?

Professor Erich Goode har gennemført en mini-undersøgelse blandt studerende på et universitet i de nordamerikanske øststater. Han ville undersøge, om mennesker, der tror på overnaturlige emner, er lige så gode til at ræsonnere logisk og videnskabeligt og besidder samme almenviden, som folk, der afviser overnaturlige emner.

Det viste sig, at folk, der tror på Himmel & Helvede og Djævle & Engle som realiteter, samt troede

på, at Jorden blev skabt af Gud på seks dage for mindre end 10.000 år siden, er dårligere til at ræsonnere videnskabeligt og har ringere viden om videnskabens resultater og dens måde at arbejde på.

Det var straks noget anderledes med de studerende, hvis tro på det overnaturlige ikke udsprang af en religiøs tro. Fx viste det sig, at de studerende, som mente, at ufoer eksisterer, har mindst lige så stor almenviden, kunne ræsonnere lige så logisk og har lige så stor videnskabelig viden som studerende, der afviser ufoernes eksistens!

Det overnaturlige skal tages alvorligt

Franske undersøgelser fra 2000 viser, at når mennesker, som tror på talmagi, astrologi, psykokinese, pyramideenergi o.lign., selv deltager i eksperimenter, som viser, at det pågældende fænomen ikke eksisterer, eller beviser, hvor let man kan svindle med fænomenet - så får de større "jordforbindelse" og bliver mindre tilbøjelige til at tro på pseudovidenskabelige påstande.

Mange undervisere på gymnasialt niveau og længerevarende uddannelser har ikke hidtil opfattet pseudovidenskabelige påstande og det overnaturlige som en trussel for videnskaben. Erich Goode mener, at det er på tide, at folk med en akademisk uddannelse tager troen på overnaturlige fænomener alvorligt og konfronterer den med videnskabelige facts og metoder. □

Kilde:

Skeptical Inquirer, januar/februar 2002

Troen på ufoer

I 1997 stillede Skandinavisk UFO Information disse tre spørgsmål til et udvalg af den danske befolkning:

- 1) Tror du, at der findes ufoer?
- 2) Hvad forstår du ved ordet "ufo"?
- 3) Har du nogensinde selv set en ufo?

Næsten halvdelen (46%) af den danske befolkning tror, at ufoer eksisterer. De fleste danskere tænker på rumskibe og fremmede intelligensvæsner, når de hører ordet "ufo". Omkring 12% af danskerne mener, at de har set en ufo.

I USA bliver borgerne jævnligt spurgt om, hvad de tror om ufoer. I 1997 fortalte en undersøgelse foretaget af tv-selskabet CNN og tidsskriftet "Time", hvor stor en procentdel af den amerikanske befolkning, der tror på følgende:

- Myndighederne skjuler oplysninger om liv i det ydre rum: 80%
- Fremmede væsner har kontaktet mennesker: 64%
- Mennesker er blevet bortført af fremmede væsner: 50%
- En ufo styrtede ned i Roswell i 1947: 66%
- Fremmede væsner har kontaktet den amerikanske regering: 37%

Man kan undre sig over, hvorfor så mange amerikanere tror, at myndighederne skjuler oplysninger om liv i det ydre rum.

Der er ingen sikker forklaring på denne stærke tro på en sammensværgelse, men nogle mener, at borgerne i USA har mistet tilliden til myndighederne. De har alt for ofte oplevet, at myndighederne har løjet for dem. Fx indrømmede CIA i august 1997 (se fx UFO-Nyt nr. 1/98 "Store løgne og små, grønne mænd"), at det amerikanske militær i 1950'erne og 1960'erne havde løjet om, hvad der fløj rundt i himmelrummet over USA. Mange borgere fortalte dengang, at de havde set mystiske objekter højt oppe på himlen. Men militæret bortforklarede observationerne ved at sige, at folk bare havde set "usædvanlige skyer" o.lign.

CIA indrømmer desuden, at de mange observatører ikke havde en livlig fantasi. De så faktisk glimt af spionflyene U-2 og Blackbird, der blev prøveløjet ved hemmelige baser i bl.a. Californien og Nevada. Flyene skulle bruges til at overflyve Sovjetunionen og fotografere flyve- og raketbaser. Det amerikanske militær forsøgte at bevare hemmeligheden om spionflyene ved at lyve for de amerikanske borgere.

U-2 spionfly. (Foto: USAF)

Blackbird SR-71 får fyldt brændstof på af en KC-135 Tanker. (Foto: NASA)

Spar 60 kroner!

- ☐ Ja tak, send mig venligst et girokort til et introduktionsabonnement på UFO-Nyt årgang 2002. Normalprisen er kr. 257,00, men jeg kan som ny abonnent spare 60 kr. og få abonnementet til kr. 197,00.
- ☐ Send mig et gratis eksemplar af heftet "Når du ser et stjernesud – guide til identificering af himlens fænomener" (28 sider, farve). Jeg vedlægger kr. 6,50 i frimærker til dækning af porto.
- ☐ Send mig et gratis eksemplar af UFO-litteraturlisten. Jeg vedlægger kr. 4,00 i frimærker til dækning af porto.

Navn: _____

Adresse: _____

Denne kupon (eller en kopi af den) sendes til: SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.

AF NIGEL WATSON

Dræbt af ufoer

Ufoer og vingede væsner med glødende øjne

Ifølge den moderne ufologis sammensværgelses-teori myrdede CIA præsident John F. Kennedy, fordi han ønskede at dele hemmelighederne omkring ufoerne med Sovjetunionen. Kennedys memorandum om den sag - NSAM No. 271 - adresseret til NASA's ledelse, var det sidste, der forlod hans skrivebord, inden hans skæbnesvangre rejse til Dallas.

Det fortælles endvidere, at CIA og Mafiaen myrdede Marilyn Monroe den 5. august 1962, fordi hun var begyndt at tale for meget om ufoer og sine affærer med brødrene John og Robert Kennedy. Båndoptagelser af hendes telefonsamtaler afslører, at hun havde kendskab til Kennedys hemmelige rejse til en militærbase, hvor han fik fremvist genstande fra fremmede fartøjer. Det er et faktum, at natten før hun blev "myrdet", talte hun med den berømte tv-kommentator Dorothy Kilgallen om nedstyrtningen ved Roswell i 1947. Kilgallen døde under mystiske omstændigheder den 8. november 1965 og mange vægrer sig ved at tro på "selvmords"-forklaringen [1].

Forfatteren John Keel betragter her et af McMinnville-fotografierne fra 1950.

Den velkendte, hemmelige alliance mellem aliens og forskellige amerikanske regeringsafdelinger kan også forklare den stank af død og bedrag, som hele tiden lurer lige under overfladen i John Keels bog fra 1975 "The Mothman Prophecies".

I det, som Keel kalder "Garudas år" - fra november 1966 til december 1967 - blev vingede væsener med røde, glødende øjne ofte sat i forbindelse med ufoobservationer i Ohio Valley området. Da Keel selv undersøgte sagen, så han dyr, som var klinisk slagtet og tappet for blod, og traf ufoobservatører, som var blevet truet af MIB's (Men In Black).

Keel opbyggede et netværk af "kontaktpersoner", som videresendte budskaber, de modtog fra aliens. En af hans faste kontakter var "Mr. Apol", som forudsagde, at paven ville blive stukket ihjel, og at et verdensomspændende sammenbrud i energiforsyningen ville følge. Andre kontaktpersoner gentog hans spådom og tilføjede, at et jordskælv i Tyrkiet den 26. juli 1967 ville finde sted før attentatet.

Et jordskælv dræbte rent faktisk mere end 1.000 mennesker i Tyrkiet, blot nogle få dage før paven ankom til Istanbul, men attentatet fandt ikke sted før den 27. november 1970.

"De" ringede endda direkte til Keel for at fortælle ham, at Martin Luther King ville blive myrdet den 4. februar 1968 - en forudsigelse, der dog ikke holdt helt stik. Martin Luther King blev myrdet den 4. april samme år.

Disse upålidelige budskaber fra aliens var ofte tragiske. Et budskab fra de ikke-jordiske gik ud på, at der den 15. december ville finde en begivenhed sted, der havde noget med "EM effekt" at gøre. Keel fortolkede dette som, at det ufoplagede område ved Point Pleasant ville komme ud for en katastrofe.

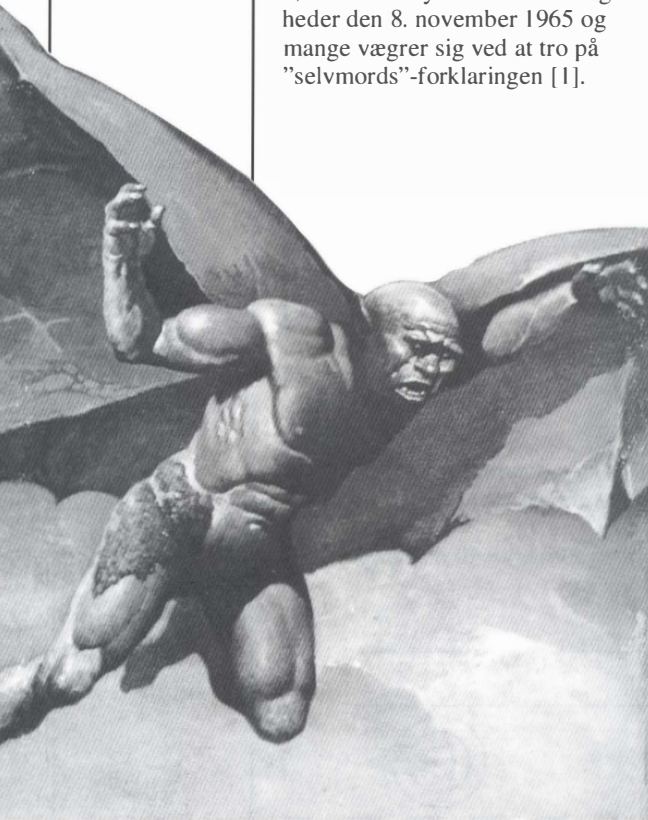
Hans samarbejdspartner, Mary Hyre, drømte om druknede mennesker og julegaver, der flød ned ad Ohio River. Noget dystert var under opsejling, og Keel var ved at blive paranoid.

Den 15. december forventede Keel, at når tv viste, at man tændte juletræet i Det hvide Hus, ville der finde et omfattende strømdufald sted. I stedet brød Silver Bridge over Ohio River ved Point Pleasant sammen, og mindst 40 mennesker blev dræbt. Mange af ofrene havde for nyligt set ufoer og var blevet interviewet af Hyre og Keel.

Selv om Hyre var travlt beskæftiget som reporter for en lokal avis, fik hun nogle få dage efter tragedien besøg af MIB. En af dem udsurgte hende om ufoobservationer i området og henviste stammende til Keel: "J.. jeg tror han s.. selv di... digter alle hi.. historierne".

Beskynderlighederne i Ohio Valley kulminerede (meget passende) med Pleasant Point tilfældet. Det fik Keel til at hævde, at kræfterne bag uføfænomenet legede med os, at de afspejlede vores værste frygt og fantasier, og at aliens er magtfulde og dog lunefulde og upålidelige.

En ivrig fortæller for Keels teorier var den britiske ufolog F.W. Ho-

liday, som mente, at ufoer havde forbindelse med katastrofen i den walisiske mineby Aberfan den 21. oktober 1966, da et bjerg af kul kollapsede og begravede huse og en skole. 116 børn og 28 voksne blev dræbt.

Holiday mener, at mange af ofrene og de overlevende ser ud til at have haft drømme, som forudsagde katastrofen. Han forbinder også forvarslerne til en ufo, som han så over Tenby om natten den 8. oktober 1966. Han beskriver den som skyformet, og at den fløj mod Aberfan. Senere så han et mørkt objekt, som udsendte en rubinrød lysstråle. Han spekulerede på, om disse fartøjer eller deres besætning havde overført forudsigelserne til børnenes drømme.

Han foreslog, at der måske var en mere uhyggelig forklaring. UFOerne var der for at udløse eller betragte en alvorlig katastrofe. På samme måde som de gjorde ved Silver Bridge [2].

Kraftig regn

En solrig eftermiddag i juni 1947 befandt Harold A. Dahl, hans 15-årige søn Charles og to besætningsmedlemmer sig i deres slæbebåd ved Maury Island, Washington, i det indre af Puget Sound mellem Seattle og Tacoma. De var på udkig efter drivtømmer, som de kunne sælge, da de så seks store, runde objekter højt over dem.

Objekterne havde et gyldent og sølvagtigt skær. Det ene så ud til at slingre, som et fartøj i vanskeligheder. De tænkte, at "ballonen" ville styrte ned, mens de fortsatte med at betragte den. Da den var

omkring 150 m fra dem, smed dette mærkelige fartøj (som de nu troede, det var) en masse tynde, hvide, metalliske strimler. Der fulgte så en regn af kraftige, sorte klumper af noget, der lignede lava. Klumperne var varme og skabte en strøm, hvor de ramte vandet.

De forsøgte af få fat i et stykke, så drengen rakte sin arm ud, men trak den tilbage, da han brændte sig. I det samme blev deres hund dræbt.

Dahl mener, at der faldt omkring 20 tons affald - eller hvad det nu var, der blev dumpet - før de seks fartøjer fortsatte vestpå.

To dage senere, den 23. juni - dagen før Kenneth Arnold så ni ufoer og skabte begrebet "flyvende talerkner" - besøgte Dahls chef Fred Lee Crisman området for ved selvsyn at se affaldet. Dahls beskrivelse passede på en ufo, så Crisman tog nogle prøver fra affaldet og forsvandt.

Morgenen efter den "varme regn" faldt, så Dahl en klassisk Man-in-Black. I første omgang antog Dahl, at den mørktklædte herre i den sorte sedan var en, der ville købe noget af hans drivtømmer, men efter at være taget til en middag i Tacoma, stod det klart, at MIB'en vidste alt om den mærkelige observation. Deres møde tog en dyster vending, da MIB'en truede Dahl til at holde sin mund. Dahl havde, sagde den fremmede, set noget, han ikke skulle have set.

På samme tidspunkt kontaktede Crisman science fiction bladudgiveren Ray Palmer og fortalte ham om sagen. Palmer var allerede i kontakt med Kenneth Arnold. Arnold havde ledt efter vraket af et militært transportfly, som var styrtet ned i Cascade Mountains med 32 marinere, da han havde sin berømte observation. Da Mt. Rainier lå nær Tacoma, hvor han boede, bad Palmer ham holde øjnene åbne.

Forvirret over Dahls observation bad Arnold om hjælp fra flyvevåbnets efterretningstjeneste, og den 31. juli 1947 blev kaptajn William Davidson og løjtnant Frank M. Brown sendt til Tacoma fra Hamilton Air Force Base.

De fandt intet bevis på, at båden havde været udsat for et haglvejr af smeltet metal, og de troede, at de indsamlede prøver - som de tog med sig i en Kellogg's cornflakes æske - ikke var andet end slagger fra en fabrik.

Officererne fløj tilbage til Hamilton uden at aflægge Maury Island

et besøg. På flyveturen brød venstre motor på deres B-25 fly i brand. To fra besætningen sprang ud i faldskærm og reddede livet, mens Davidson og Brown blev om bord og omkom, da flyet styrtede ned på en bjergskråning.

Var denne serie af dødsfald i forbindelse med den første store ufo-bølge et tragisk sammentræf, eller var mørke kræfter på spil? Det er en kendsgerning, at en mystisk person ringede til "The Tacoma Times" og fortalte alt om Kenneth Arnolds møde med efterforskerne fra flyvevåbnet, hvilket tyder på, at Arnold blev overvåget.

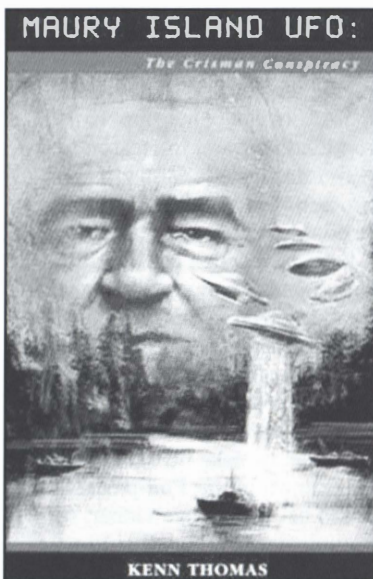
Den 1. august 1947 foretog den samme (eller en anden) mystisk person et opkald til en lokalavis og fortalte, at man kunne finde vraket af et fly på Mount Rainier, og at det var blevet skudt ned, fordi besætningen lå inde med informationer, som "vi" ikke ønsker offentliggjort. Vraget blev faktisk fundet, men den omkomne besætning fandt man ikke.

Ingen ved, hvad der blev af de fotos, som Harold Dahl tog af ufoerne og det mærkelige affald, han fandt på Maury Island. De prøver, som Palmer tog, blev stjålet fra hans kontor. Arnold blev taget i forvaring af en "militær efterretningsofficer". Og de prøver, som undersøgerne fra Hamilton beslaglagde, forsvandt, da B-25'eren styrtede ned. For at gøre det hele mere kompliceret, forsvandt Dahls søn Charles og blev fundet hundredvis af kilometer borte med hukommelsestab, så han kunne hverken huske, hvordan og hvorfor han var så langt væk hjemmefra. Så "forsvandt" Dahl og Crisman fra Tacoma for ikke at dukke op i årevis. For mange mere end antydte dette en sløring foretaget af militærets efterretningstjeneste.

Og det bliver endnu værre! I oktober 1968 påbegyndte statsadvokat Jim Garrison en sag mod Clay Shaw, som var mistænkt for meddelagtighed i mordet på John F. Kennedy. En Fred Lee Crisman blev stævnet som medskyldig.

Garrison mente, at Shaw og Crisman var CIA-ansatte og indblandede i en række tvivlsomme aktiviteter, deriblandt mordet på John F. Kennedy.

Det blev afsløret, at mellem 1947 og 1968 havde Crisman haft usædvanligt mange erhverv. Under navnet Jon Gold var han vært på et højreorienteret talkshow hos radiostationen KAYE i Puyallup, Wa-

shington. Han var chef for et bil-firma og adskillige andre firmaer, som ikke havde en officiel adresse. Han arbejdede på et regeringsprojekt, som hjalp sigøjnere. Han var biskop i den CIA-støttede Universal Life Church; og han var ansat hos Boeing som industripsykolog.

Dagen efter Crisman blev stævnet, blev han arresteret for spritkørsel og for ulovligt at bære våben. Kort før han døde den 10. december 1975, satte FBI ham i forbindelse med økonomisk kriminalitet.

Forbindelsen til ufoer er noget mere spinkel for Clay Shaws vedkommende. I 1945 overgav den tyske raketekspert Werner von Braun sig til major Clay Shaw og blev under Project Paperclip (oprettet for at sikre avanceret nazi-teknologi)

bragt til USA. Nogle mener, at de "flyvende tallerkner" set over Maury Island var et resultat af denne alliance - og at denne sammensværgelse fortsatte og forårsagede John F. Kennedys død samt skabte falske månelandinger og aliens [3].

Referencer:

1. Se fx Robert Morningstars site om Dorothy Kilgallen: www.jfkresearch.com/morningstar/killgallen.htm
2. FW Holiday, "Was God at Aberfan?" i *Flying Saucer Review* (juli-august 1972) vol. 18, no. 4, side 3-4.
3. Kenn Thomas: *Maury Island UFO: The Crisman Conspiracy* (Illuminet, 1999).

Anbefalet læsning

Maury Island UFO: The Crisman Conspiracy. Kenn Thomas (1999)
The Octopus. Kenn Thomas and Jim Keith (1998)
The Mothman Prophecies. John Keel (1975)
The UFO Encyclopedia. Margaret Sachs (Corgi, 1981)

Anbefalet surfing

www.ufodigest.com/mystery.html. The Philip Schneider case
www.tje.net/para/documents/crisman1.htm. Ecker, Don: (about Crisman and the Maury Island case)

Kilde:

Fortean Times, nr. 147/-for & kmh

Liget går igen!

I 1996 lød en overskrift i UFO-Nyt: "Begrav så det lig...!". Det handlede om videooptagelsen af en obduktion af et menneskelignende væsen. Liget skulle være en ufonaut fra det fremmede rumskib, som ifølge hårdnakkede rygter styrtede ned ved Roswell i 1947. Men opfordringen til at begrave liget og lukke denne åbenlyse svindelsag blev ikke fulgt. Som det er blevet tradition i Roswell-sagaen, er nye vidner dukket op - og de påstår, at filmoptagelsen er ægte!

AF KIM MØLLER
HANSEN

Fra venstre mod højre ses: Philip og Sue Mantle, Michael Hesemann og Johannes von Buttlar - fotograferet i maj 1995. Philip Mantle skriver sammen med Tim Matthews på en ny bog med titlen "Alien Autopsy Inquest". (Foto: Matthew Williams)

Siden filmen i august 1995 blev vist på alverdens tv-stationer, har den været omdiskuteret. Her i UFO-Nyt har Per Andersen i detaljer beskrevet filmen og omstændigheder-

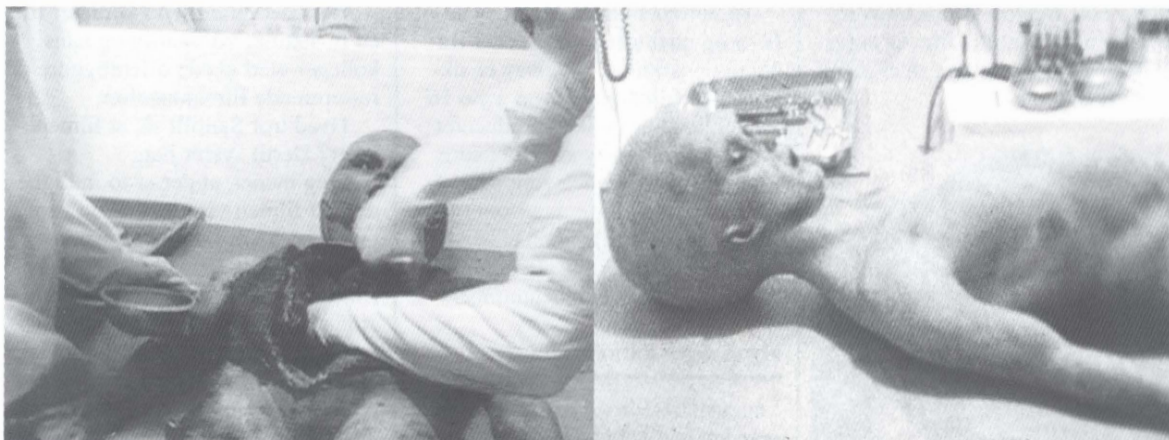
ne omkring dens opdukken - og på overbevisende måde argumenteret for, at filmen viser en dukke, og at obduktionsscenen således er et fupnummer.

Filmens bagmand, Ray Santilli, påstår, at den originale 16 mm film med obduktionsscenen er blevet undersøgt på et filmlaboratorium, og at man dér har fastslået, at filmen vitterligt er fra 1947. Dette er imidlertid ikke tilfældet. Santilli har udleveret filmstumper til analyse, men ingen af dem har indeholdt obduktionsscener som vist på tv og på salgsvideoen. Derfor er filmens oprindelsesdato stadig et åbent spørgsmål.

Santilli påstår også, at andre scener - fx af nedstyrtningssstedet - kan ses på filmen, men de offentliggjorte filmsekvenser viser ikke noget nedstyrtningsssted.

Filmene blev i sin tid præsenteret og "markedsført" af Philip Mantle i 1995, der dengang var aktiv i British UFO Research Association (BUFORA). På trods af, at stort alle seriøse ufo-interesserede mener, at obduktionsvideoen er fup, har Philip Mantle bevaret interessen for filmen. I de sidste tre år har han sammen med venen Tim Matthews (kendt britisk ufo-skeptiker) forsøgt at finde sandheden om Santillis film, ligesom han sammen med den tyske filmproducent og rumskibstroende Michael Hesemann har skrevet et større værk om Roswell-sagen med titlen "Beyond Roswell".

Ifølge en nyligt offentliggjort artikel i det britiske tidsskrift "UFO Magazine", påstår Philip Mantle nu, at han har fundet nye vidner, som dokumenterer, at Santillis film er ægte.

Scener fra obduktionsvideoen.
(Credit: Roswell Footage, Ltd.)

Med på en kigger...

Den 9. maj 2001 afholdt Steven Greer en meget omtalt pressekonference i "The National Press Club" i Washington DC som en del af hans stort opslåede "Disclosure Project". Blandt de 20 talere, som på pressekonferencen talte om deres viden om og engagement i uføfænomenet, var også pensioneret sergent Clifford Stone fra den amerikanske hær.

Clifford Stone påstår, at han i 1969 var udstationeret på Fort Ley i Virginia sammen med et "Quick Reaction Team". På et tidspunkt ledsagede han en løjtnant til Fort Belvoir. Mens han var der, gik han sammen med en kollega en tur i området. De to mænd passede bl.a. en bygning, som tilsyneladende rummede et auditorium. Gennem et vindue kunne Stone og kollegaen se, at salen var fyldt med militærfolk, der så ufo-film. Stone og kol-

legaen troede, at det var forfilm til en science fiction film, fordi billederne viste væsner, som ikke var menneskelignende.

Stone og hans følgesvend blev imidlertid taget på fersk gerning af vagter på basen. De blev afhørt og beordret til ikke at fortælle andre noget som helst om, hvad de havde set.

I 1995 så Stone obduktionsfilmen på tv og kobled den straks sammen med det, han havde set i

Obduktionsvideoen – kort fortalt

Filmens bagmand er Ray Santilli. Han har været agent for kunstnere, haft pladeselskab og driver copyrighthandel. I begyndelsen af 1993 søgte han efter Elvis-film i USA hos en kameramand. Denne kameramand fortalte, at han også havde film af "obduktionen af en fremmed". Det viste sig - ifølge Santilli - at dreje sig om 22 filmruller med flere forskellige optagelser: En visuel undersøgelse af et væsen i et telt, to forskellige obduktioner, optagelser af nedstyrtningsstedet, optagelser af "kontrolpaneller" og "I-bjælker" med symboler og optagelser af præsident Truman. Senere viste det sig, at kun nogle af rullerne faktisk kunne ses.

Kameramanden havde arbejdet for militæret og var i juni 1947 blevet kaldt til obduktionen og nedstyrtningen. Han havde sendt filmene til militæret, men de 22 ruller var der "problemer med", så han havde beholdt dem for at få dem efterbehandlet. På trods af flere henvendelser til militæret henvendte de sig aldrig for at få de 22 ruller film.

Santilli besøgte kameramanden og så filmen. Santilli siger, at han straks ringede til Kodak, hvor han fik at vide, at kodningen på kanten af filmen svarede til 1927, 1947 eller 1967.

Først havde Santilli en aftale med Polygram om, at de skulle købe obduktionsfilmen. Gary Shoefield fra Polygram tog til USA, men mødte ikke kameramanden. Kameramanden påstod, at han i mellemtiden var blevet syg og indlagt.

Imidlertid sprang Polygram fra, da man var bange for filmens retsforhold. Santilli ville selv købe filmen, men havde ikke pengene (US\$ 100.000). Han

solgte derfor på forhånd den ene af obduktionsvideoerne til samleren Volker Spielberg i Tyskland (senere Østrig) og fik dermed penge til at købe filmen.

Filmen blev endelig købt i starten af 1995. I maj 1995 blev noget af filmen vist i Museum of London for medierne, idet Santilli ønskede at sælge rettighederne for at tjene penge på filmen. Rettighederne blev efterfølgende forhandlet til en række selskaber, og den 28. august 1995 blev filmen officielt vist i en række tv-programmer over hele verden. Salget af en video med hele obduktionsfilmen startede også denne dato.

Per Andersen

(Photo credit: Roswell Footage, Ltd.)

Sgt. Clifford Stone påstår at have set scener fra obduktionsvideoen i 1969. (Foto: Philip Mantle)

1969 i Fort Belvoir. Stone er overbevist om, at Santillis film er nøjagtig den samme, som han så et glimt af i Fort Belvoir.

Han havde filmen i hånden

Et af de mange argumenter imod obduktionsfilmens ægthed er, at filmen er optaget på video - og ikke overspillet fra de originale 16 mm film til video som påstået af Ray Santilli.

I sin søgen efter beviser for filmens ægthed har Philip Mantle fundet den mand, som overspillede Santillis 16 mm optagelser til video. Manden hedder Frank Salas, og han har i to videointerviews med Mantle fortalt i detaljer, hvordan han i sit firma i London overspillede Santillis film til både VHS-video og Betacam (en professionel standard).

Frank Salas fortalte Mantle, at han ikke vil gætte på, hvor gamle 16 mm filmene var. Nogle af optagelserne var af en god kvalitet, medens andre var ret elendige.

Filmen set hos Disney

Som det tredje kronvidne fremdrager Philip Mantle den berømte fotograf Mike Maloney. Han er den britiske fotograf, som har modtaget flest hædersbevisninger for sit arbejde.

I sin lange karriere har Maloney mødt utallige berømtheder. I 1970'erne skulle han dække premieren af nogle film produceret af Disney Corporation i Californien. I den forbindelse spiste han middag hos lederen af Disney Studierne sammen med flere betroede Disney-medarbejdere. En af dem inviterede Maloney til at se nogle ret usædvanlige filmoptagelser. Maloney tog imod invitationen og besøgte manden i hans hjem, hvor der bl.a. stod en 16 mm filmfremviser.

På lærredet kunne Maloney se filmklip med ufoer - og scener fra obduktionsfilmen. Maloney er sikker på, at filmklippene var ægte 16 mm optagelser og ikke produceret af Disney. Maloney så også andre filmruller med scener, som ikke vises på Santillis film, men som tydeligvis var om samme emne. Mike Maloney er sikker på, at obduktionsfilmen ikke er et svindelnummer.

Hvad siger Santilli i dag?

I august 2001 besøgte Philip Mantle manden bag hele postyret: Ray Santilli.

Santilli fastholder, at filmen er ægte. Han er sikker på, at kameramandens historie er sand, og at han håber, at kameramanden eller hans familie en dag vil fortælle hi-

Hvis det rette tilbud kommer fra en tv-station, vil Santilli og hans kolleger med glæde offentliggøre de resterende filmoptagelser.

Hvad tror Santilli så, at filmene viser? Dertil svarer han:

"Jeg mener, at der er to muligheder: At filmen viser den ægte vare - et væsen fra et fartøj, der stammer fra en anden verden. Eller et eksperiment udført af amerikanerne efter Anden Verdenskrig med hjælp fra tyske eksperter. Måske et biologisk eksperiment med et deformt væsen eller et væsen skabt med det formål at afprøve hemmelige våben."

Kilde:

UFO Magazine, februar 2002

Denne dukke magen til væsnet på obduktionsvideoen er skabt af canadiske special effects folk i firmaet TWIN FX til brug i en canadisk dokumentarudsendelse, der viser, hvordan obduktionsfilmen kan være lavet. (Foto: Philip Mantle)

storien til offentligheden. Indtil da vil Santilli beskytte kameramandens identitet.

Santilli blev under interviewet med Philip Mantle spurgt, om han var i besiddelse af 16 mm film, som endnu ikke var offentliggjort eller kendt på anden vis. Santilli svarede:

"Jeg vil tro, at de fleste mennesker er mest interesseret i at se filmoptagelserne fra selve nedstyrtningssstedet. Der er mange filmruller og filmstumper, som endnu ikke er blevet undersøgt - heller ikke af os. Som du ved, et det noget, som kan sættes til salg senere. Vi har hele tiden sagt, at vi har mange filmruller, og at nogle er relevante, og andre ikke er det.

Nogle af filmrullerne rummer materiale, som ikke har noget med det fremmede væsen at gøre, men som kan hjælpe med at tidsfæste optagelsestidspunktet og kameramandens gøren og laden i de pågældende uger."

Læs mere om obduktionsvideoen

- *UFO-Nyt*:
"Splittelse over ufonaut-film", nr. 3/95
"Obduktion af ufonaut er fup!", nr. 1/96
"Dansk ekspert-udtalelse", nr. 1/96
"Den endelige rapport?", nr. 1/96
"Begrav så det lig..!", nr. 2/96
"Der var en, der var to", nr. 3/99
- Michael Hesemann & Philip Mantle: *Beyond Roswell*, Michael O'Mara Books Limited 1997
- *An Alien Deception* (bog + video på 20 min., engelsk). Kan købes hos SUFOI for kr. 199,00. Bestil. nr. V-004.
- www.trudang.com/autopsy/autopsy.html

Er ET fjendtlig?

Astronomen Frank Drake, SETI-forskningens fader, mener, at hvis ikke-jordiske væsner er fjendtlige, vil deres civilisation ikke overleve ret længe, og så vil vi ikke få kontakt med dem. Kun ikke-jordiske med et langtlevende, stabilt samfund vil eksistere længe nok til at opfange signaler fra vores SETI-projekter.

De ikke-jordiske, som vi møder i film som "Alien" og "Independence Day", er så absolut ikke fredelige. Men er mulighederne for fjendtlige aliens blot et resultat af en livlig fantasi i Hollywood? Det, at det i så vid udstrækning er blevet accepteret i store dele af befolkningen, at ikke-jordiske er fjendtlige, siger mere om os selv, end det siger om ET.

SETI Institute og SPACE.com har foretaget en undersøgelse på internettet for at få et svar på ovenstående spørgsmål. Undersøgelsen blev foretaget efter samme metoder, som samfundsforskere bruger. Der var en del advarsler mod at bruge internettet som forum for undersøgelsen. Fx den kendsgerning at undersøgelsen fandt sted på SPACE.coms hjemmeside, betød, at deltagerne havde en mere positiv holdning vedr. liv i rummet, end den gennemsnitlige internetbruger må forventes at have.

Da resultatet forelå, opdagede vi en markant sammenhæng mellem personers mening om ikke-jordiske og deres følelse af, hvor betydningsfuldt livet er. Resultatet af undersøgelsen bekræfter tidligere undersøgelser foretaget under mere videnskabelige forhold.

Hvis det en dag skulle ske, at et af vores radioteleskoper opfanger et signal fra en anden verden, er det usandsynligt, at signalet indeholder en klar og entydig meddelelse. De nuværende strategier viser, at man leder efter et kraftigt, kunstigt signal frem for en svag variation af disse signaler, der kunne oplyse os om den fremmede civilisations verden og stade. Og selv hvis vi opfanger et meget informationsrigt signal, kan det tage lang tid at forstå, hvad de ikke-jordiske forsøger at fortælle. Derfor er det mere sandsynligt, at signalet fortæller os, at ET eksisterer, længe før vi forstår, hvad de forsøger at fortælle os.

Med hensyn til manglende informationer har mange mennesker det

med selv at udfylde hullerne. Selv hvis folk ikke rent videnskabeligt er sikre på, hvordan ET ser ud, vil de danne deres egen mening ud fra den gængse opfattelse af liv.

I vores internetundersøgelse afprøvede vi den hypotese, at folk mest hælder til den opfattelse, at verden er kold og ond, og at de derfor også forestiller sig, at de ikke-jordiske er kolde og onde. Vi udformede undersøgelsen, så vi kunne afprøve disse to ting. Først i hvilken udstrækning folk føler sig "fremmedgjorte", og for det andet hvor fjendtligsindede folk tror, at disse imaginære ikke-jordiske er.

Til at begynde med gennemgik vi bøger om psykologi og sociologi for at finde en metode, så vi kunne vurdere, hvor fremmedgjorte folk følte sig. Den metode, vi valgte (Margins of Society Alienation Scale), er beskrevet af Robert Travis i tidsskriftet "Social Indicators Research" i 1993. Den "måler", i hvor høj grad folk føler sig fremmedgjorte, ved at få dem til at vælge mellem følgende udsagn:

- "Jeg føler mig helt alene for tiden."
- "Hele min verden ser ud til at falde sammen."
- "Jeg ville ønske, at jeg var en vigtig person."
- "Jeg har for tiden svært ved at sige, hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert."
- "Jeg kan ikke lide at leve efter samfundets regler."
- "Jeg føler mig ofte diskrimineret."
- "Jeg finder aldrig en person, som vil give mig opmærksomhed."

Selv om hverken et eller flere af disse udsagn kan afsløre alle personers følelser af at være fremmedgjort, var de ganske gode.

Vi bad hver deltager i undersøgelsen angive, hvor stærkt han/hun var enig eller uenig i hvert udsagn, hvilket gav os en kvantitativ metode til at identificere personer, som følte sig meget fremmedgjorte, og de, der

mente, at de befandt sig et sted mellem yderpunkterne.

Vi brugte en lignende metode til at afdække folks tro på, hvor fjendtligsindede ikke-jordiske væsner muligvis kunne være. Vi brugte en række udsagn, som psykologen Yuh-shiow Lee og jeg udarbejdede til formålet. Vi lagde ekstra vægt på den situation, at deltagerne i undersøgelsen skulle forestille sig, at vi havde modtaget et radiosignal med et budskab fra intelligent liv i det ydre rum. De blev derefter bedt om at fortælle, hvor stærkt de var enige eller uenige i hvert af de følgende udsagn på en skala med seks muligheder. Hvis de var meget enige, skulle de skrive "6" ved udsagnet. Var de meget uenige, skulle de skrive "1". Og hvis de var et sted mellem de to yderpunkter, skulle de finde et passende tal.

Her følger udsagnene:

- "De ikke-jordiske (ET) leder sandsynligvis efter planeter, som de kan overtage og bebo."
- "Vi skal ikke svare på meddelelsen fra ET, da de kan være fjendtligsindede."
- "ET betragter højst sandsynlig mennesker som en slags dyr, der hører til i deres zoologiske haver."

AF DOUG VAKOCH

I H.G. Wells' bog "The First Men in the Moon" bliver en af ekspeditionsdeltagerne taget til fange af insektlignende væsner.

- "Vi mennesker vil sandsynligvis ikke forstå meddelelsen fra ET, da mennesker og ET er alt for forskellige."
- "Hvis vi svarer på meddelelsen fra ET, kommer de måske og overtager vores verden."
- "Vi skal ikke tro på, hvad der står i meddelelsen, da det kan være, at ET lyver."
- "ET vil sandsynligvis gøre menneskene til deres slaver."
- "Meddelelsen fra ET kan indeholde et skjult budskab, som kan være farligt for os mennesker."

Vi optalte alle deltagernes totale points for alle udsagn. Herefter beregnede vi et middeltal. På den måde kunne vi beregne, hvor fjendtligsindede deltagerne forestillede sig, at de ikke-jordiske kunne være. Personer med et middeltal tæt ved 6 mente, at ET ville være meget fjendtligsindede. Personer med et tal på ca. 1 var ikke interesserede i ET's ondskab.

Det centrale spørgsmål er, at hvis folk føler sig fremmedgjorte, er de så mere tilbøjelige til at mene, at ET er fjendtlig? Som vi antog, er svaret "ja".

For at forstå dette bedre skal man sammenligne svarene fra de mest fremmedgjorte personer og de mindst fremmedgjorte. Som graferne viser, er personer, som ikke føler sig fremmedgjorte, ikke tilbøjelige til at betragte ET som fjendtlig.

Da vi gennemgik graferne nøje, fandt vi et stærkt mønster. For begge grupper gælder, at de fleste ikke mener, at ET udgør nogen større fare.

Hele 20% af de fremmedgjorte ligger over 3,5 på ET fjendtligheds-skalaen, sammenlignet med kun 4% af de ikke fremmedgjorte. Rent faktisk var der ikke en eneste i gruppen af ikke fremmedgjorte, der havde over 5 på ET fjendtligheds-skalaen.

Mønsteret er klart: *Personer, som føler sig fremmedgjorte, har større*

tilbøjelighed til at tro, at ET har onde hensigter.

Graferne viser forskellen mellem de mest og mindst fremmedgjorte blandt de 3.000, som deltog i vores undersøgelse. Men hvad med alle de øvrige — den store del, som er imellem yderpunkterne? Er det ikke lidt for vilkårligt kun at se på de mest og de mindst fremmedgjorte personer? Måske. Når vi ser på alle besvarelsener, ikke kun de ekstreme tilfælde, ser vi imidlertid det samme mønster.

Hvis SETI en dag har held med at opfange et signal fra ET, bliver vi sandsynligvis frustrerede over ikke at vide så meget om afsenderne, som vi gerne vil.

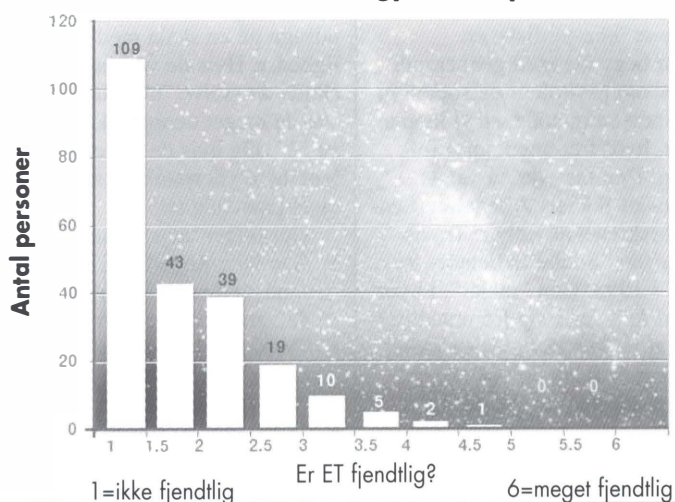
For at få en bedre forståelse af, hvordan vores egen forudannede mening kan påvirke vores tolkning af dataene, må vi være forberedte, så vi kan forblive så objektive som muligt.

Menneskeheden vil stå over for vigtige beslutninger om, hvordan vi skal reagere, hvis vi opfanger et signal fra ET. Skal vi svare eller ej? Det vil være uheldigt, hvis vi tager denne vigtige beslutning ud fra personlige fordomme og ikke ud fra et videnskabeligt synspunkt.

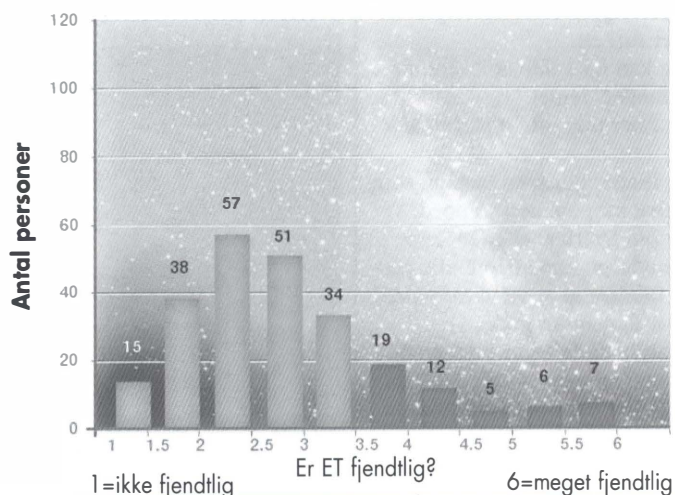
Kilde:

www.space.com/-for & kmh

De mindst fremmedgjorte respondenter

De mest fremmedgjorte respondenter

Søjlerne højde viser, hvor mange af besvarelsenerne, der havde de samme værdier. Fx havde 109 af de mindst fremmedgjorte personer en middel ET fjendtlighed mellem 1 og 1,5. I modsætning til dem, mente kun 15 af de mest fremmedgjorte personer, at ikke-jordiske ville være harmløse.

Ballonekspert ser på "Majestic 12"

MJ-12 var en tophemmelig gruppe, som USA's regering havde samlet lige efter Anden Verdenskrig for at undersøge uforelaterede aktiviteter. MJ-12 skulle bl.a. udnytte teknikken fra det "fremmede fartøj", som blev fundet ved Roswell i 1947. For nyligt har balloneksperten B.D. "Duke" Gildenberg undersøgt, hvordan myten om "Majestic 12" (MJ-12) opstod.

Den kendte ufolog William Moore offentliggjorde det første af de påståede MJ-12 dokumenter den 29. maj 1987 sammen med Jaime Shandera og Stanton Friedman (Peebles 1994). Philip J. Klass har fundet utallige fejl, som viser, at dokumenterne er forfalskninger. Den mest fremtrædende fejl er præsident Trumans underskrift i et MJ-12 memo. Underskriften er fotokopieret fra et ægte, men ikke uforelateret brev (Klass 1990).

Adskillige andre mærkværdigheder - såsom dateringsformatet - peger i retning af William Moore som ophavsmand (Klass 1989).

Under sine undersøgelser blev Gildenberg især opmærksom på to mænd, som var involveret i MJ-12: Richard C. Doty, tidligere specialagent hos Air Force Office of Special Investigations (AFOSI) på Kirtland AFB i Albuquerque, New Mexico, og Paul Bennewitz, leder af et lille firma (Thunder Scientific Lab) i Albuquerque og ufolog tilknyttet Aerial Phenomena Research Organization (APRO).

Bennewitz var meget aktiv inden for ufologien. Han skabte de kendte begreber "de grå" og "extraterrestrial biological entities" (EBE's). Han kom i kontakt med Doty i november 1980, da han henvendte sig til AFOSI for at få oplysninger om en ufoobservation. Doty blev selv stærkt involveret i ufologien. Han var endda den hemmelige meddeler "Falcon" i et tv-program med titlen "UFO Cover-up? Live!" sendt over hele USA den 14. oktober 1988 (Peebles 1994).

Project Aquarius

I sommeren 1980 begyndte Bennewitz at registrere mærkelige radiosignaler i nærheden af Manzano Weapons Storage Area - dengang et lagerområde for atomspræghoveder sydøst for Albuquerque i den østlige del af Kirtland AFB. Han luskede rundt i

området og fotograferede mærkelige lys i Coyote Canyon - et fjerntliggende testområde på Kirtland lidt syd for Manzano faciliteterne.

Selv om Bennewitz' mange påstande om at have set ufoer senere blev afvist som mentale problemer (Peebles 1994), blev de mærkelige hændelser nær Coyote Canyon bekræftet af andre noget mere troværdige kilder - deriblandt militærpolitiet. Fx rapporterede MP'erne om mistænkelig, flyvende aktivitet over Coyote Canyon den 8. og 11. august og den 2. september 1980 (Good 1988). Forsynet med Bennewitz' observationer kontaktede Doty William Moore og fremskaffede materiale med relation til det, der siden blev kendt som det hemmelige projekt "Project Aquarius".

Project Gopher

Ufologer satte Project Aquarius i forbindelse med uforelaterede aktiviteter ved Holloman. Gildenberg mener, at Project Aquarius har en direkte forbindelse med et koldkrigsprojekt kaldet "Project

Gopher" og WS119L. (WS står for "Weapons System" - en tilsigtet forkert benævnelse. Det var faktisk ikke våbensystemer.) Programmet var så højt klassificeret, at end ikke en tophemmelig briefing af personer fra CIA's top omtalte det (Klass 1983, side 17).

Gildenberg deltog selv i WS119L projektet, hvor man sendte balloner op i stor højde, så kameralerne kunne filme over sovjetisk territorium. Man var fuldt ud klar over og drog nytte af forvekslingen med ufoer.

Briefing af præsident Eisenhower

Det påstås, at et af MJ-12 dokumenterne omhandler en tophemmelig briefing af den nyvalgte præsident Eisenhower om Roswell og aliens. I briefingens deltog general Nathan Twining. Der findes faktisk en klassificeret briefing af Eisenhower, men den drejer sig ikke om Roswell. Briefingen blev forestået af Rand Corporation, som officielt stod for WS119L og andre klassificerede spionprogram-

AF DAVID E. THOMAS

FOTOS: U.S. NAVY

En Skyhook ballon på dækket af hangarskibet Valley Forge fyldes med helium den 26. januar 1960 syd for Jomfuøerne. Den fyldte ballon - med navnet Skyhook Bravo - blev 150 meter høj og nåede op i næsten 35 kilometers højde med 1,5t "videnskabeligt" udstyr.

Skyhook ballon
opsendes den 11.
september 1953
fra USS Currituck
ved Galapagos
Øerne under
Operation
Churchy.

mer. General Twining var involveret, fordi han var militærets topfigur inden for WS119L.

Ifølge Gildenberg er det at gå for vidt, når folkene bag MJ-12 dokumenterne kobler "Aquarius" sammen med WS119L. Coyote Canyon observationerne, som Bennewitz havde, blev rapporteret til Doty og videre til Moore, og derfra var der ikke lang vej til at opdigte MJ-12 "sammensværgelses"-myten.

"Flyvende tallerkner" over Coyote Canyon

Det ser ud til, at Gildenberg ved, hvad Bennewitz så i sommeren 1980 i Coyote Canyon. Fra tid til anden sendte Gildenbergs Skyhook-gruppe tøjrede balloner op fra det højt klassificerede program i Coyote Canyon på nøjagtigt de dage, hvor MP'erne rapporterede om aktivitet. Gildenbergs Skyhook balloner var i sig selv ikke klassificerede, men deres last var.

Sammen med de tøjrede Skyhooks opsendte Gildenberg små pilotballoner ("pibals") til at måle vindhastigheden under eksperimenterne. Den oplyste halvdel af en Skyhook ballon ser "tallerkenagtig" ud, og et klart lys på en af de små hurtigtstigende pibals gav en "zoomende/forsvindende" effekt, når lyset blev slukket. En kombination af disse effekter fik det til at se ud, som om flyvende tallerkner krydsede ind over Coyote Canyon.

Project Corona

Gildenberg har opklaret mange andre forbindelser mellem ufosammensværgelsens mørke verden og den kolde krigs lige så dystre virkelighed i 1950'erne og 1960'erne. Fx

omtaler Roswell mytologien et nedstyrtet fremmed fartøj nær Corona, New Mexico. Nogle søgninger på "Corona" i 1980 afslørede klassifikationen "hemmelig". Gildenberg husker, at man anbragte mindre dyr som chimpanser i næsen på Project Discoverer raketterne, som var ikke-klassificerede projekter og ikke skjult for offentligheden.

Men der var dog også hemmelige, militære projekter med i næsen på nogle af Discoverers raketter. Navnet for dem var Project Corona! Corona var et meget tidligt spion-satellitprogram, men det blev ikke deklassificeret før i 1990'erne. De ufologer, der søgte oplysninger om "Corona" i 1980'erne, fandt således kun et forjættende, men klassificeret spor.

Gildenberg påstår, at mange af mysterierne fra den sammensværgelsesladede ufoverden vil kunne forklares, når sløret fjernes helt fra amerikanernes egne hemmelige koldkrigseksperimenter. □

David E. Thomas er fysiker og leder af New Mexicans for Science and Reason og rådgivende redaktør for *Skeptical Inquirer*.

Referencer:

Good, T. 1988. *Above Top Secret. The Worldwide UFO Coverup*. New York: William Morrow.

Klass, Philip J. 1983. *UFOs: The Public Deceived*, Prometheus Books, side 16-17.
1989. "MJ-12 Papers Authenticated?" *Skeptical Inquirer*, foråret 1989.
1990. "New Evidence of MJ-12 Hoax." *Skeptical Inquirer*, vinteren 1990.

Peebles, Curtis.
1994. *Watch The Skies*. Smithsonian Institution: Washington, D.C.

Kilde:

Skeptical Inquirer, marts/april 2001/-for

Skyhook programmet

B.D. "Duke" Gildenberg arbejdede i mange år med Skyhook ballon projektet på Holloman Air Force Base i Alamogordo, New Mexico. Programmet omfattede en lang række tophemmelige aktiviteter på White Sands Missile Range i det sydlige New Mexico. Nogle af Skyhook ballonerne var fem gange større end zeppelinren Hindenburgs syv millioner kubikfod. De kunne have en nyttelast på op til fem tons og flyve i en højde på mere end 30 km. De var uden tvivl årsag til mange ufoobservationer.

De flyvende trekkanter vender tilbage

Flyvende trekkanter og mystiske kugler holder de belgiske ufologer beskæftiget.

Ufoer over Belgien

I december 2001 dukkede der igen adskillige ufoer - også de berømte flyvende trekkanter - op over Belgien, fortalte de store aviser og tv-stationer.

Den 6. december så en politibetjent i Blommies-området i Mouscron ved den sydvestlige grænse til Frankrig to trekkanter med blåt lys. Det samme skete den 9. december i samme område. I rapporten står, at betjenten så de identiske fænomener i samme område, som 1989 bølgerne fandt sted.

Tidligt om morgenen den 15. december så en kvinde i en by i Mont-a-leux området "en imponerende masse", der fløj over gaden og forsvandt i det fjerne.

I øjeblikket undersøger den største belgiske ufoorganisation, SOBEPS, Société Belge d'Etude des Phénomènes Spatiaux, et videobånd med 12 mystiske ildkugler filmet over Chaumont-Gistoux i august 2001.

SOBEPS' videokonsulent Patrick Ferryn fortæller:

"Man kan meget tydelig se mindst otte ildkugler, som lyser meget kraftigt med en dæmpet orange farve mod den klare blå himmel. De bevæger sig langsomt, først med retning mod et punkt højt på himlen, så stopper de, hvorefter de pludseligt forsvinder."

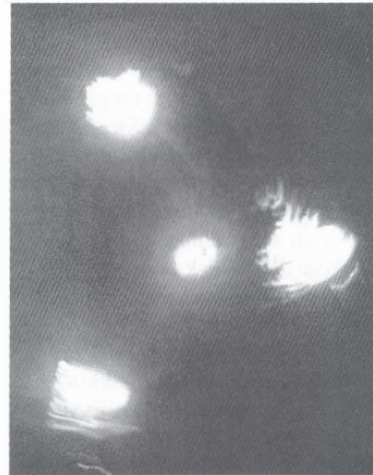
De flyvende trekkanter historie

Mellem november 1989 og marts 1990 registrerede de belgiske myndigheder over 2.500 rapporter om ufoer i luftrummet over Belgien, bl.a. de nu berømte flyvende trekkanter.

Bølgen begyndte den 29. november 1989 med observationen af et trekantet fartøj set af utallige mennesker, inklusive flere politifolk. Bølgens klimaks fandt sted om natten den 30.-31. marts 1990, da man på radar kunne bekræfte, at der var et uidentificeret objekt i luften. To F-16 jagere blev sendt op efter radarmålet. Det siges, at en af jagerne låste sin radar på objektet, som meget hurtigt fløj bort.

I begyndelsen bekræftede det belgiske militær observationerne og indrømmede, at man ikke var i stand til at identificere objekterne. Senere foreslog skeptikere, blandt andre den belgiske forsvarsminister, at F-16 jageren havde forfulgt den anden jager samt "radar-enge" (falske radar-ekkoer forårsaget af atmosfæriske forhold), mens mindst én af de observationer, der blev gjort af politifolk i november, var planeten Venus.

Det trekantede fartøj kan også have været et lille luftskib. En af observatørerne havde set "propeller" og hørt en lyd som fra en ventilator. Rent faktisk handlede kun et mindretal af observationerne om trekkanter. Dem er der fortsat ikke fundet en forklaring på, så de flyvende trekkanter er blevet en del af ufolegenden.

Kilde:

Fortean Times, nr. 1571-for

AF MARK
PIKINGTON

En ung mand tog dette ufofoto i april 1990 under den belgiske ufo-bølge. (Foto: G. Mossay/SOFAM)

Ufo-bølger

Der har været mange ufo-bølger i tidens løb. Her skal blot nævnes nogle få:

- 1896-97: "Luftskibe" i USA, Canada og Sibirien.
- 1933-34: "Spøgelsesfly" i Skandinavien.
- 1944-45: "Foo-Fighters" i Europa og over Stillehavet.
- 1946: "Spøgelsesraketter" i Skandinavien.
- 1947: "Flyvende tallerkener" i USA.
- 1952: Ufoer i Nordamerika.
- 1954: Ufoer i Frankrig, Italien og Sydamerika.
- 1957: Ufoer i USA og Sydamerika.
- 1978: Ufoer i Italien og Australien.
- 1981: Ufoer i Sydamerika og Norge.
- 1989-91: Ufoer i Belgien.
- 1991: Mange ufoer videofilm i Mexico.

Antallet af rapporter afhænger bl.a. af, hvor meget pressen fortæller om observationerne, og hvor mange ufointeresserede der bor i det pågældende område. Jo mere pressen informerer om observationerne (måske fordi aktive rapportoptagere efterlyser vidner), jo flere mennesker vil også kigge opmærksomt på himlen. Og så øges chancen for, at flere ser usædvanlige himmelfænomener.

Kim Møller Hansen

Kort fortalt

Malaysisk ufo-bølge

Inden for den psykosociale gren af ufologien sætter man ufobølger i forbindelse med tidens sociale og kulturelle omvæltninger. I det seneste år er der fundet meget store sociale og økonomiske forandringer i Malaysia. Forandringerne er meget større end dem, en europæer oplever i løbet af hele sit liv. Om der er en sammenhæng eller ej, så skete der faktisk en fordobling af ufoobservationerne fra 2000 til 2001 i Malaysia.

Ahmad Jamaludin fra det malaysiske center for ufoforskning har modtaget rapporter om en flyvende diskos over byen Kota Kinabalu i den nordøstlige del af Sabah-området. En anden blålig ufo blev set i samme område. En dramatisk bortførelse, der varede i 11 dage, fandt også sted i Sabah-området. Den bortførte mand har tidligere fortalt om et møde med væsen, hvis hoved var kvadratisk. Væsnet forsøgte at "bortføre" ham.

I maj 2001 undersøgte Ahmad

en påstået landing ved Baling i det østlige Kadah.

En større flåde af ufoer, som blev set af utallige mennesker over Petaling Jaya i februar, blev senere identificeret til at være lykkebringende papirlamper opsendt i forbindelse med, at man fejrede Chap Goh Meh.

Ahmad mener, at der er en forbindelse mellem den geofysiske aktivitet og ufoer:

"Kræfter udsendt af objekter i rummet får Jordens forkastninger til at røre på sig og forårsage jordskælv. De virker samtidig som fyrtårne for ufoerne, så de kan finde Jorden."

Ahmad har optegnet en 10 års cyklus over malaysiske ufobølger og forventer at se endnu en omkring år 2009. □

Kilde:

Malaysian Star, 7. januar 2002/-for

Brugt isenkram til salg

James Hughes fra Port St. John, Florida, har sat en annonce i avisen Florida Today. I annoncen udbyder han et stykke fra en ægte ufo til salg for sølle 10 millioner dollars (ca. 80 mio. kr.).

Hughes påstår, at en af hans venner var i New Jersey for omkring 45 år siden, da et cigarformet fartøj tabte genstanden nær ham. En påstået undersøgelse på et universitet skal efter sigende have identificeret den usædvanlige metallegering, selv om de, der har set genstanden, beskriver den som en "stenklump". Da sagen blev kendt i pressen, var det højeste bud på isenkrammet 7,5 millioner dollars! □

Kilde:

Fortean Times, no. 157/-for

Jorden er ikke alene

Der er måske op til en milliard planeter som Jorden i vores egen galakse Mælkevejen, og der vil være mulighed for liv på planeterne. Det viser en række computerberegninger, som britiske forskere har lavet, skriver The Guardian.

I alt er der omkring 200 milliarder stjerner i vor egen galakse, og her imellem er der fundet solsystemer som vores, hvor planeter er i kredsløb om en stjerne. Det solsystem, der minder mest om vores eget, hedder 47 Ursae Majoris og ligger 51 lysår fra Jorden. □

Kilde:

Politiken, 14. april 2002

Tysk masseobservation

Mystiske lys på nattehimlen over det sydlige Tyskland den 9. april 2002 gav anledning til mange beretninger om ufoer. "Synderen" var en meteorit, som slog ned i en køkkenhave i Friesing i Bayern. Her fandt en husmor en lille meteorit i bunden af et krater på en meter i diameter. Kvinden var i færd med at lægge datteren i seng, da hun så nogle kraftige blink udenfor og hørte larm.

Geologer på Geologisk Institut i München mener, at stenmeteoritten har vejet omkring 100 kg, før den ramte Jordens atmosfære. Meteoritten er på størrelse med en tennisbold og kan lige ligge i en hånd. Den undersøges nu på Geologisk Institut.

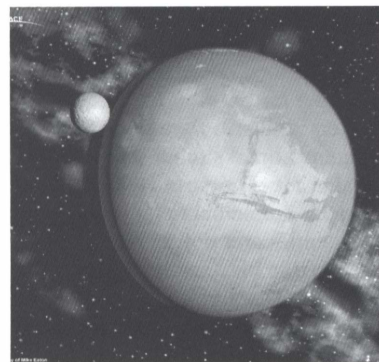
Den heldige finder af meteoritten bragte den sortsvedne sten til det lokale politi i håb om, at hun kunne få erstatning for skaderne i køkkenhaven. Forsikringsselskabet har meddelt hende, at hun ikke får dækket skaderne, men kan forvente en god findeløn fra Geologisk Institut.

Politiet i Bayern og Østrig blev på nedslagstidspunktet kimet ned af folk, som havde set det flotte himmelfænomen, der oplyste himlen "som i dagslys" og afgav en høj buldren.

Indenrigsministeren i Bayern oplyste til pressen, at hundredvis af bekymrede borgere havde ringet for at rapportere om ufoer, der udsendte en serie kraftige blink, ligesom lyn. □

Kilde:

The Black Vault/kmh

Findes der andre universer?

Før eller siden kommer de fleste vel på den fantasifulde tanke, at alt det vi kender - hele vores univers - måske blot er et støvfug på en eller andens skulder. Det er selvfølgelig ikke noget, som astronomerne tager seriøst. Men mange kosmologer overvejer det videnskabelige spørgsmål: Findes der andre universer?

Ved første øjekast kan man undre sig over, at nogen kan stille sådan et spørgsmål. Vi kan jo kun få øje på dette ene univers, og nu skal vi til at bekymre os om andre. Tro det eller ej, teoretikerne har et svar. De mener, at svaret er "ja".

Vil man forstå hvorfor, må man helt tilbage til Big Bang, den mystiske eksplosionen-over-al-le-eksplosioner, som ifølge astronomerne skabte vores univers. Big Bang teorien fortæller, at i det ene øjeblik var der intet. I det næste var vores univers dannet. Naturen synes at have udført det kunststykke at skabe alt ud af intet.

Dette er en del af teorien om kvantemekanikken - et sæt matematiske regler, som beskriver, hvordan universet fungerer i den mindste skala, inden i atomerne. Kvantemekanikken siger, at materie og energi kan opstå spontant i det lufttomme rum takket være noget, man kalder kvantesvingninger - en slags hikke i det energifelt, som gennemstrømmer kosmos.

Kosmologerne mener, at det var en kvantesvingning, der forårsagede Big Bang. Og kvantesvingninger kan finde sted alle steder på alle tidspunkter. Teorierne siger, at hvis vores univers blev skabt af en kvantesvingning, så er det muligt, at kvantesvingninger har fundet sted i mange andre universer.

Der er en grund til, at nogle teoretikere ønsker, at der findes andre universer: De tror, at det er den eneste måde, man kan forklare, hvorfor vores eget univers, hvis fysiske love er de rette til at tillade liv, er, som det nu en gang er. Ifølge det såkaldte antropiske princip er der måske et uendeligt stort antal universer med egne fysiske love. Og et af dem er tilfældigvis vores. Det er meget lettere at forstå end et enkelt univers "specialfremstillet" til at rumme menneskeracen, siger fortællerne for det antropiske princip.

Der er dog et problem. Hvis der findes andre universer, har vi ikke mulighed for at opdage dem!

Der er selvfølgelig, som astronomer Chris Impey fra University of Arizona påpeger, dele af vores eget univers, som vi heller ikke kan se, da lyset fra ekstremt fjerne områder endnu ikke har nået os.

"Vi ved, at vores eget fysiske univers måske er gigantisk meget større end det synlige univers," siger Impey.

Det betyder dog ikke, at Impey er rede til at acceptere teorien om andre universer. For det første, siger han, forstår kosmologerne rent faktisk ikke kvantesvingningernes natur, "da vi endnu ikke har en teori for kvante-tyngdekraft. Det betyder, at teorierne om flere svingninger og flere universer blot er tankespind."

Andre astronomer er endnu mere afvisende over for teorien.

"Teorien kan ikke afprøves," siger Paul Steinhardt fra Princeton University. Da et andet univers ikke kan ses fra det univers, man selv befinder sig i, mener han, "at man slet ikke kan bevise, at det eksisterer eller ikke eksisterer. Når man taler om flere universer, er man ikke videnskabelig længere, men ude i metafysikken."

Andre vil ikke helt afvise flere-univers-teorien. På University of California er Virginia Trimble mere åben: "Jeg synes, at den er dejlig. På samme måde som jeg synes, at det ville være dejligt, hvis reinkarnation var muligt."

Andreas Albrecht, en kosmolog ved University of California i Davis, mener ikke, at spørgsmålet er egnet til en debat. Hvorfor?

"Man kan ikke diskutere med kvantemekanikken. Det er det fundamentale sprog, som naturen taler. Og naturen svarer ikke på den slags spørgsmål. Den svarer ved at angive sandsynligheder. Kvantemekanikken er ikke sådan at komme

uden om. Og vi ved faktisk ikke, hvad vi skal gøre ved det. På den ene side lyder det rent metafysisk. På den anden side er det alt, hvad vi har at arbejde med i øjeblikket."

Så hvad vil Albrecht sige til dem, som er åbne over for teorien om flere universer?

"Jeg vil sige, 'jeres tanker er storartede, så gør noget ved dem. Kom med en teori, som ikke drejer sig om flere universer'. Og de kommer i knibe."

Det betyder ikke, at Albrecht er enig med fortællerne for antropien:

"De ved intet om liv. De ved ikke, hvad der kræves for, at liv kan overleve i universet. Der kan være former for liv derude, som vi ikke har tænkt på! Det kan godt være, at vi ender med at konkludere, at der findes en masse andre universer, men det vil ikke blive på den måde, som antropi-fyrene ønsker. Der er et meget stort spring fra et uendeligt antal universer til blot at have nogle få ekstra universer." □

Kilde:

www.space.com/-for og kmh

AF ANDREW
CHAIKIN

(Tegning:
Michael Eaton)

Søg, og du skal finde...

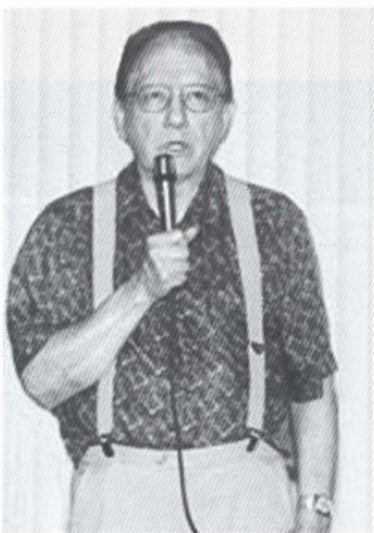
En opsigtsvækkende pressemeddelelse har atter sat gang i spekulationerne om nedstyrtningen ved Roswell. Fotografen J. Bond Johnson tog på pressemødet den 8. juli 1947 en række fotografier af vragesterne af en Rawin radarreflektor. Nu påstår han og flere andre, at nye computeranalyser afslører opsigtsvækkende, nye detaljer i de gamle fotos.

Brigadegeneral Roger M. Ramey (tv.), chef for 8th Airforce, og oberst Thomas Jefferson DuBose fremviser ballon-vragresterne fundet ved Roswell. Seancen fandt sted på en pressekonference på Rameys kontor i Fort Worth den 8. juli 1947. (Foto: James Bond Johnson)

AF FLEMMING O. RASMUSSEN & KIM MØLLER HANSEN

I 1947 arbejdede James Bond Johnson i Fort Worth ved Texas Star-Telegram som fotograf og reporter. En dag blev han sendt til brigadegeneral Roger Rameys kontor for at fotografere noget materiale, som man mente stammede fra en "flyvende tallerken". En tidligere pressemeddelelse fra Roswell Army Air Field havde omtalt fundet, hvilket havde forårsaget en del tumult.

Fotografen James Bond Johnson tog i juli 1947 en række fotos, som stadig vækker debat.

Johnson ankom, og med et Speed Graphic kamera i hånden tog han en række fotos og afleverede dem til avisen. Sammen med en hel del andet fotografisk materiale blev de originale fotos fra Rameys kontor overdraget til University of Texas, som har et stort fotoarkiv. Universitetet har siden forsynet alle interesserede med kopier og blot forlangt et symbolsk beløb for dem. På den måde har alle Roswell-forskere og endda U.S. Air Force og gennem dem CIA fået fat i de berømte fotos, så de har kunnet studere dem omhyggeligt.

J. Bond Johnson er ifølge ufo-skeptikeren R. J. Durant noget af en spøgefugl. Han har tidligere drevet gæk med ufo-verdenen, og Durant mener, at Bond Johnson trods sine 80 år fortsætter legen.

Efter et aktivt liv er Bond Johnson ifølge Durant bange for, at verden har glemt ham og alle hans bedrifter. Senilitet er ikke det eneste, der kommer med alderen. Man mister også de kammerater, der lyttede til historierne, lo og delte munterheden. Så Bond Johnson har gjort noget ganske naturligt: Han har fundet et andet publikum til sit enestående vid.

J. Bonds første udfald mod ufologien kom, da han slog sig sammen med en anden spøgefugl, William Moore. Det var Moore, der i sin tid stod frem på en MUFON kongres og indrømmede - eller påstod - at han i mange år havde samarbejdet med regeringskontorer

Sådan så Speed Graphic kameraet ud, som James Bond Johnson brugte i Fort Worth. Her er kameraet i hænderne på nyhedsfotografen Arthur "Weegee" Fellig.

og forsynet dem med ufodata og hjulpet med at sprede misinformationer blandt ufologer og i offentligheden. Moore har skrevet en del om Roswell, og i en frisk selv vurdering af sin bog "The Roswell Incident" (på dansk: "UFO'et der styrtede", Bogans Forlag 1981), skriver han, at den er "...et frygteligt sammensurium af fakta og fiktion".

Moore og J. Bond arbejdede sammen, hvilket ikke er overraskende, når man ser på deres gensi-

Bond Johnson under et foredrag, hvor han forsøger at overbevise tilhørerne om, at man kan se mærkelige, ikke-jordiske symboler på vragedelene.

dige hang til at gøre grin med andre. I adskillige år holdt de to på, at billederne fra Rameys kontor viste "rigtige" vragrester. Det var det materiale, som blev fundet på Fosters ranch og beskrevet i detaljer af forskellige vidner.

Ufologerne undersøgte og undersøgte disse fotos. Det samme gjorde Air Force, da man endelig her så på Roswell-sagen og brugte CIA's faciliteter til en fotoanalyse. Men billederne viste kun en mishandlet radarreflektor. Det har det altid været, og vil altid være, da det er, hvad der lå på gulvet i Rameys kontor. Selv J. Bond Johnson måtte til sidst gå til bekendelse, men først efter at rigtig mange var blevet taget ved næsen. (Moore er for længe siden forsvundet ud af syne).

Og nu pludselig efter lang tids fravær er J. Bond Johnson vendt tilbage for at trække i trådene igen. Denne gang har han ingen partner - kun internettet. Han har begået en "pressemeldelse" skrevet som en artikel fra en neutral reporter, men det er i virkeligheden hans seneste spøg. Det vigtigste er de gode gamle, nu forbedrede billeder af radarreflektoren, men i forgrunden er - ubemærket af utallige vidner - nogle "rigtige" vragrester.

Bonds "pressemeldelse" begynder sådan:

"University of Texas i Arlington har den 1. juni 1998 oplyst, at de på

en speciel udstilling, som vil blive åbnet ved Special Collections Section i Main Library, vil fremvise superforstørrelser af de mere end et halvt århundrede gamle, berømte billeder fra Roswell ufonedstyrtningen. I materialet oplyser dr. Gerald D. Saxon, Associate Director for Special Collections, Branch Libraries and Programs, University Libraries, at offentligheden på den specielle udstilling vil få en enestående chance til at se hidtil ukendte detaljer på de nyligt forstørrede fotografier af det meget berømte og kontroversielle ufovrag, som det amerikanske militær fandt nær Roswell i 1947.

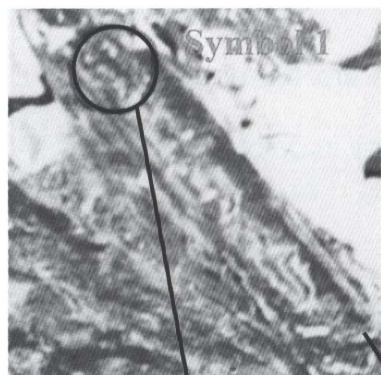
Dr. Saxon meddeler, at fotoudstillinger på biblioteket sædvanligvis bliver planlagt mindst to år i forvejen, men til denne specielle fotoudstilling har man haft forholdsvis kort tid til planlægningen, fordi meddelelsen om, at der er tale om fotos af rigtige vragrester, har skabt stor opmærksomhed."

Den "for nyligt udsendte meddelelse" kommer selvfølgelig fra J. Bond Johnsons hårdtarbejdende computer, men læserne er meget dygtigt styret uden om den kendsgerning.

En opringning til UTA Library foretaget af R. J. Durant afslørede, at biblioteket har modtaget mange henvendelser om fotografierne som følge af J. Bonds "for nyligt udsendte meddelelse". Og ja, de har udstillet billederne, så besøgende kan se dem. I modsætning til Bonds sindsoprivende påstande, består UTA's "specielle udstilling" kun af fire fotos fra Rameys kontor i 16 gange 20 tommer format - de største de laver. De er overtrukket med plastic og hængt op på en plade. Der er ikke foretaget nogen sikkerhedsforanstaltninger af den simple grund, at det ikke er nødvendigt.

Biblioteket har ingen anelse om, hvad Bond mener med "superforstørrelser". Det ved heller ikke, hvad han mener, når han påstår, at billederne viser "stumper af rigtig vraggoods". Folkene bag udstillingen bekymrer sig dog over, at offentlige servicefunktioner nu er blevet til et rent cirkus, og at bibliotekarne er blevet genstand for Bonds latterliggørelse.

J. Bond har andre steder påstået, at da Air Force undersøgte Roswell-sagen i 1994, var der stridigheder med UTA Library om hans billeder,

Major Jesse Marcel holder nogle af vragresterne i hånden. Cirklen angiver et af de mange steder, hvor der ifølge J. Bond Johnson findes mystiske symboler. (Foto: James Bond Johnson)

Øverst til venstre: På denne forstørrelse skulle man i cirklen kunne se det "ikke-jordiske" symbol.

Nederst til venstre: Her er "symbol" tegnet op. Hug en hæl, og klip en tå!

Roswell Update

tilsyneladende fordi de originale fotos var afleveret til den amerikanske regering. R. J. Durant bad biblioteket om at kommentere disse påstande og modtog følgende svar fra dr. Saxon:

"Jane Klazura fra Special Collections Division ved UT-Arlington Libraries, sendte mig Deres udaterede brev angående Roswell negativerne/fotografierne i UTA's varetægt. Jeg besvarer Deres spørgsmål, så der ikke er noget at misforstå angående, hvad vi har foretaget os tidligere med negativerne/fotografierne.

De nævner i Deres brev, at hr. Johnson har sagt, at et kontor under den amerikanske regering var indblandet i en "strid" med UTA angående disse fotos. Det er simpelthen ikke sandt. Der var ingen strid. For få år siden ønskede Air Force at analysere Roswell-negativerne, og vi skaffede højkvalitetskopier af negativerne, som de kunne bruge. Som en del af vores politik og praksis vedrørende arkiverne ønskede vi ikke at sende de originale negativer ud af institutionen. Air Force var tilfreds med den kvalitet, som negativerne havde, og brugte dem til deres analyse og senere rapport.

Til Deres oplysning kan jeg fortælle, at jeg har et førstehåndskendskab til sagen, da jeg arbejdede ved Special Collections på daværende tidspunkt. Vores ansatte ved Star-Telegram Photograph Collection på det pågældende tidspunkt, Betsey Hudon, er siden gået på pension. Roswell negativerne/fotografierne er en del af Star-Telegram Collection, som består af næsten en million billeder."

Man må formode, at Bond Johnson ville fortælle bare lidt mere om, hvad han mener med, at fotografierne for nyligt er blevet forstørret eller forbedret, så man kan se "rigtigt" vraggods, som andre ikke tidligere har været i stand til at se. På trods af gentagne henvendelser for at få en forklaring på disse vitale punkter, har hans svar været meget uklare. Michael Lindemann interviewede ham og skrev, at der var brugt en fotokopimaskine til at "blæse" fotografierne op i flere omgange!

Lindemann kom ikke videre, og man må formode, at i fortvivelse over ikke at opnå det han ville med ufologerne, kom Bond med, hvad han mente var en umiskendelig afsløring. Han begyndte med at fortælle, at "forbedringen" var udført af Staples - en kontorforsyningskæde. Ifølge denne version brugte

Staples en metode, hvor et foto eller et dokument bliver "digitaliseret" og så overført til en computer. Det "digitaliserede" billede kan så forstørres næsten uendeligt. Folk med kendskab til den slags ved, at det lyder latterligt.

R. J. Durant har betalt UT-Arlington Libraries 24 dollars for hver af de syv fotos, som de kunne tilbyde i 16 gange 20 tommer format. En omhyggelig undersøgelse med forstørrelsesglas afslørede intet af det eksotiske materiale, som J. Bond fortæller om. En ven til Durant har brugt computermanipulation til at forstørre billederne syv gange. Stadig intet. Vennen har sendt de dårlige nyheder videre til J. Bond Johnson, der vredt svarede, at manden måtte være blind.

Rameys memo

På pressemødet i Fort Worth, Texas, tirsdag den 8. juli 1947 fortalte general Roger Ramey en undrende forsamling, at det ikke var "en flyvende tallerken", men blot en vejrballoon der var styrtet ned nær

Roswell. På samme pressemøde tog fotografen J. Bond Johnson flere billeder af general Ramey, som holdt det nu berømte Ramey-memo i sin venstre hånd med teksten udad. Dengang havde ingen i deres vildeste fantasi regnet med, at dette memo, som var sendt via fjernskriver, 50 år senere kunne hentes ind i en computer og behandles, så det var muligt at læse en del af teksten.

Mange har forsøgt at tyde memoets tekst. Senest har Donald R. Burleson, leder af et computerlaboratorium ved Eastern New Mexico University i Roswell, undersøgt flere computerbehandlede kopier af Rameys memo. Flere læsere vil kunne huske Burleson fra artiklen "Nyt liv i Lubbock-lysene" (i UFO-Nyt nr. 1/2002), hvor han fandt spændende detaljer på kraftige forstørrelser af Carl Harts ufbilleder fra 1951.

Donald R. Burleson har arbejdet med Ramey memoet i mere end halvandet år og mener nu, at han kan tyde de ni øverste linjer af memoets tekst:

RECO ... OPERATION WITH ROSWELL DISK 074 MJ ... AT THE

...THE VICTIMS OF THE WRECK AND FORWARDED TO THE TEAM AT FORT WORTH, TEX.

M-SS... ON THE "DISK" MUST HAVE SENT TWX A3-JM40
ADVANCED

... URGENT. POWERS ARE NEEDED SITE TWO AT CARLSBAD,
NMEX.

... L...D.[]SAFE TALK NEWSPAPER MEANING OF STORY AND
A-I

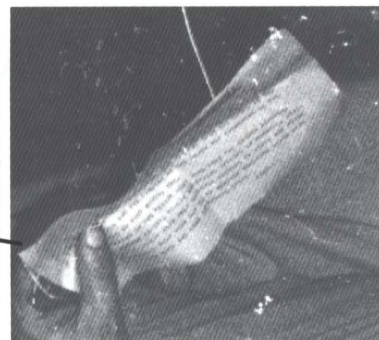
...ONLY TURN ...T TOP OF WEATHER BALLOONS 400-KW WAVE

...9 AND LAND L... DENVER CREWS.

TEMPLE

På alle billederne af Roger Ramey og Thomas DuBose holder Ramey et stykke papir i venstre hånd (se cirklen). (Foto: James Bond Johnson)

På denne forstørrelse af Rameys memo (her vendt 180 grader) skimtes ni linjer tekst, som Donald R. Burleson mener; at han kan tyde. Hans tolkning af teksten støtter den gængse sammensværgelsesteori om Roswell-nedstyrtningen.

Ifølge Burleson er Rameys memo i vid udstrækning til at tyde, og han mener, at memoet refererer til Roswell, til fundet af en diskos, at ofre fra nedstyrtningen er transporteret til undersøgelse og til en dækhistorie om en vejrballon. Alt sammen noget som i stor udstrækning afviger fra det, som general Ramey fortalte pressen.

Memoet er interessant, fordi man ved, hvornår, hvor, af hvem og hvorfor fotoet blev taget. Og man ved, hvem der holdt memoet. Det ser også ud til, at Rameys memo blev sendt fra noget, der kan tydes som SENT TWX A3-JM40.

Ifølge Donald R. Burleson er anførselstegnene i linje 4 omkring ordet DISK interessante. De kan være anbragt, fordi vidnerne sagde, at det objekt, der styrtede ned ved Roswell, ikke var tallerkenformet, men snarere hælførm. Anførselstegnene omkring DISK er måske

ensbetydende med, at pressen omtalte denne tingest som en diskos, selv om det ikke ligefrem var en sådan, der blev fundet ved Roswell.

Med hensyn til stednavnet CARLSBAD i linje 5 er det måske blot ønsketænkning fra Donald R. Burlesons side, da ingen har nævnt det navn i forbindelse med Roswell.

Det er dog interessant, at avisarkiverne viser, at der fandt en del militær aktivitet sted nær Carlsbad, New Mexico, midt i juli 1947. Carlsbad Daily Current-Argus omtalte onsdag den 16. juli 1947, at der ville ankomme over 78 personer fra flyvevåbenet. Carlsbad-avisen Eddy County News fra fredag den 25. juli 1947 oplyser, at der ankom 71 personer fra Colorado, Arizona, New Mexico og Texas den 22. juli. De var på en tur rundt i staterne. Måske betyder det noget, måske ikke. Der var lidt mystik omkring nogle af de grupper, der ankom

til Carlsbad. I Rameys memo står SITE TWO AT CARLSBAD, NMEX. Hvad SITE TWO betyder, er en gåde.

De ni linjer, som Donald R. Burleson behandler, lyder mest af alt som koder i fjernskriverteksten. Han indrømmer da også, at man selv "i revnerne i en murstensvæg kan se de figurer, man ønsker." Det kan også gøre sig gældende i en utydelig tekst fotograferet for mere end 50 år siden. Man tager teksten, kører den gennem en computer og vælger så det billedbehandlingsprogram, der giver den tekst, man gerne vil se. □

Kilder:

"The Wit and Wisdom of J. Bond Johnson", R. J. Durant, *The Anomalist International UFO Reporter*, sommeren 2000

UFO bomben i Roswell

Min kilde til denne beretning beskriver sig selv som "en erfaren forsker/instruktør i ingeniørarbejde på en skole i New Mexico". Jeg har kendskab til specifikke detaljer fra hans professionelle arbejde såvel som navnene på hans kilder, men han har bedt mig ikke at nævne dem, da de så muligvis kan få problemer med deres sikkerhedsgodkendelse. Han fortalte mig for nyligt, at han havde kendskab til, hvad der virkelig skete ved Roswell, New Mexico.

Hans oplysninger er indsamlet fra samtaler med andre ingeniører, som arbejdede for militæret, og som boede nær Roswell dengang. Jeg ved godt, at hvis man ikke har kendskab til min kilde, kan de følgende oplysninger virke suspekter. På trods af det vil de nok alligevel kaste et andet og nyt lys over forskningen i Roswell-sagen.

Her følger kernen i det, han fortalte mig:

Anden Verdenskrig var slut, og Amerika vogtede over en hemmelighed. Selv om regeringen fortalte, at der lå 500 atombomber i militærets arsenaler, var det en lodret løgn. Der var ikke en eneste, som kunne bruges. En del af de opmagasinerede bomber var udsat for korrosion, i andre duede batterierne ikke, og i nogle var tændladningerne fyldte med fejl. Det og mange andre fejl gjorde, at de atombomber, som var på det amerikanske militærs beredskabslagre, ikke var noget værd.

Efter krigens slutning var det

operationelle personale, som vedligeholdte arsenalet af nukleare våben, spredt for alle vinde. Mange af dem havde fået andet job, og nogle havde endda forladt militæret. Kort fortalt var der i virkeligheden ingen nukleare afskrækkelsesvåben, som kunne bruges mod truslen fra Sovjet. Den amerikanske regering og militæret var klar over, at det var en katastrofe, hvis Sovjet fandt ud af dette.

Amerikanerne brugte alle kneb for at komme ud af den pinlige situation. I tidsrummet 1945 til 1946 flyttede man afprøvningerne af de nukleare systemer fra Wendover, Utah, til 509th U.S. Army Air Force Bomb Group i Roswell, New Mexico. På det tidspunkt var Roswell centrum for en del yderst hemmelige forsøg, deriblandt det hemmelige ballonprogram Project Mogul og andre "ikke-kritiske" forsøg ved Trinity sprængningsområdet. En opgave, som man havde overladt til 509th, var de operationelle forsøg med nukleare bomber, inklusive finjusteringen af målsøgningssystemerne.

Ifølge min kilde var bombernes målsøgningssystemer upålidelige. Nogle gange ramte de mere end en halv kilometer ved siden af. 509th fik derfor som opgave at gøre bomberne mere præcise, så man kunne levere bomber, især nukleare bomber, der havde større præcision. "Rigtige" såvel som "attrap" bomber blev fløjet fra Sandia til Roswell, hvor de blev afprøvet og brugt til nedkastning efter mål på jorden.

Det var i dette miljø, at en af de mest kendte ufo-myter blev født. Ifølge min kilde er den sande historie bag den påståede ufo-nedstyrtning, at der skete et uheld med en B-29, som fløj fra Army Air Force Base i Sandia, Albuquerque, til Roswell. En atombombe eller det, der betegnes som en "bomb shape" eller "test shape" - altså hylstret fra atombombe uden eksplosiver og uden nukleart indhold, men fyldt med noget, så den havde den korrekte vægt - blev ved et uheld droppet over Corona, New Mexico, på flyruten mellem Sandia og Roswell. Sammen med bomben droppede man muligvis også noget metalfolie kaldet "avner". Det blev brugt til radar-jamming.

Den fejlagtige nedkastning af et nukleart våben krævede virkelig en massiv sløring. Hvis oplysningerne om nedkastningen var sivet ud til befolkningen, ville det have haft en særdeles negativ virkning.

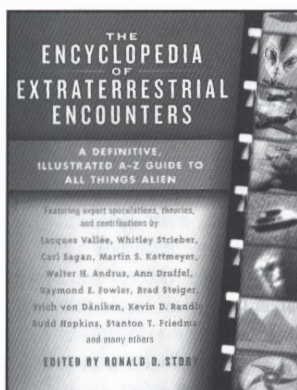
Som en slutreplik nævnte min kilde, at både en armeret atombombe og en "test shape", ville ligne en smadret diskos, når den havde ramt jorden med stor fart. □

Jim Keith

Kilde:

FATE Magazine, 2000-01-01/-for

Nyheder: nye materialer

Storslået opslagsværk!

I 1980 udkom bogen "The Encyclopedia of UFOs" af Ronald D. Story. Bogen er blevet et uundværligt opslagsværk for alle ufointeresserede. Nu har forfatteren gentaget kunststykket med den nye udgave "The Encyclopedia of Extraterrestrial Encounters".

Fakta om bogen:

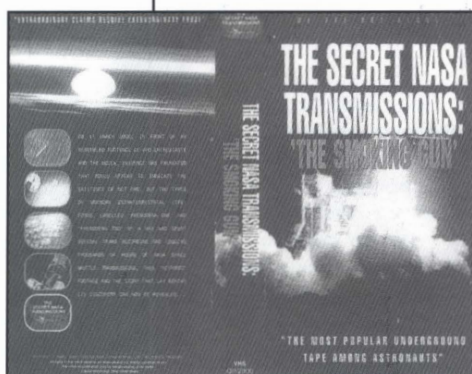
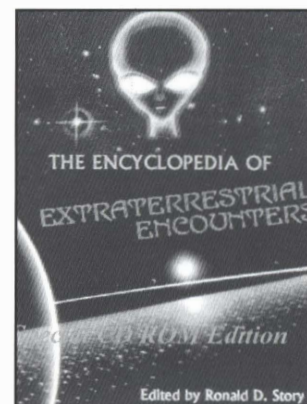
- 681 sider
- mere end 400 artikler/opslagsord
- 300 fotos og tegninger

Køb bogen nu for kun **kr. 298,00**
(bestil. nr. B-039)

"The Encyclopedia of Extraterrestrial Encounters" kan også fås i en særlig cd-rom version med hele bogen som en pdf-fil og MS Word fil, søgefaciliteter, billedgalleri og links til UFO/ET- relaterede websider.

Cd-rom'en kan købes for **kr. 149,00** (bestil. nr. CD-006)

Så kan vi igen levere en bestseller!

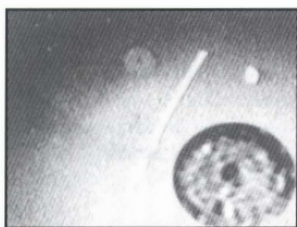
Mange læsere har længe efterspurgt videoen "The Secret NASA Transmissions: The Smoking Gun". Og nu har vi endelig videoen på lager igen. Videoen indeholder en lang række filmsekvenser fra bl.a. de senere års rumflyvninger med de amerikanske rumfærger samt optagelser fra den russiske rumstation MIR. På flere sekvenser ses spændende og ejendommelige lys og lysfænomener, der på filmen udlægges som nye typer af livsformer.

The Secret NASA Transmissions: The Smoking Gun varer 90 min. og er engelsksproget uden undertekster.

kr. 290,00 (bestil. nr. V-007)

Se også efterfølgeren "The Secret NASA Transmissions: The Raw Footage" med udvalgte sekvenser fra "The Smoking Gun" samt nye optagelser med de originale kommentarer fra astronauter/kosmonauter, mens fænomenerne filmes.

The Secret NASA Transmissions: The Raw Footage kan købes for **kr. 239,00**
(bestil. nr. V-009)

Usædvanlige himmelfænomener

The Mysterious Spheres

Denne engelske 30 minutters dokumentarvideo kortlægger observationer af usædvanlige himmelfænomener fra 1500-tallet frem til i dag.

kr. 120,00 (bestil. nr. V-011)

Moving Images Volume II

Russell Callaghan fra det britiske tidsskrift *UFO Magazine* har sammensat en 30-minutters dokumentarvideo med ufooptagelser modtaget fra læsere i hele verden gennem det seneste 1½ år. Flere af fænomenerne gengives også i slowmotion og computerbehandlet.

kr. 120,00 (bestil. nr. V-012)

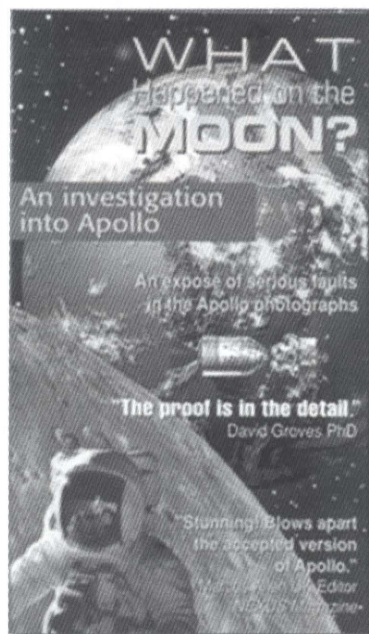
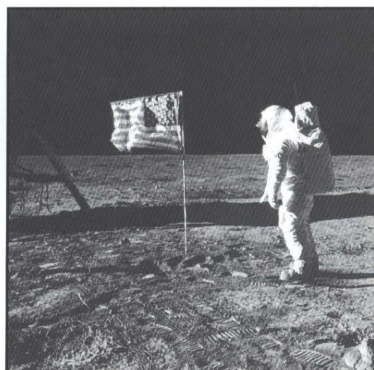
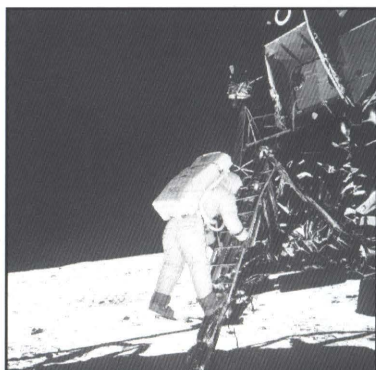

Hvad skete der på Månen?

I UFO-Nyt nr. 4/2001 så vi kritisk på den sammensværgelsesteori, som hævder, at der aldrig har været mennesker på Månen, men at NASA iscenesatte månelandingerne i et filmstudie og dermed skabte århundredets største fupnummer.

Nu kan du selv se de såkaldte beviser for svindelnummeret på den engelsksprogede dobbelt-video "What happened on the Moon?" med en spilletid på 220 min.

kr. 390,00 (bestil. nr. V-010)

Tilbud og nyheder til læserne

Tilbudsvarer kan kun bestilles på denne kupon (eller en kopi af den). Sæt kryds ved de ønskede varer.

Send kuponen til: SUFOL, Postboks 6, 2820 Gentofte. Og vi sender et girokort. Så snart vi modtager din indbetaling, sendes alle varer. Porto/ekspeditionsgebyr er på kr. 19,00 - uanset hvor meget du bestiller. Tilbudene gælder, så længe lager haves.

Navn: _____

Adresse: _____

Send de afkrydsede varer:

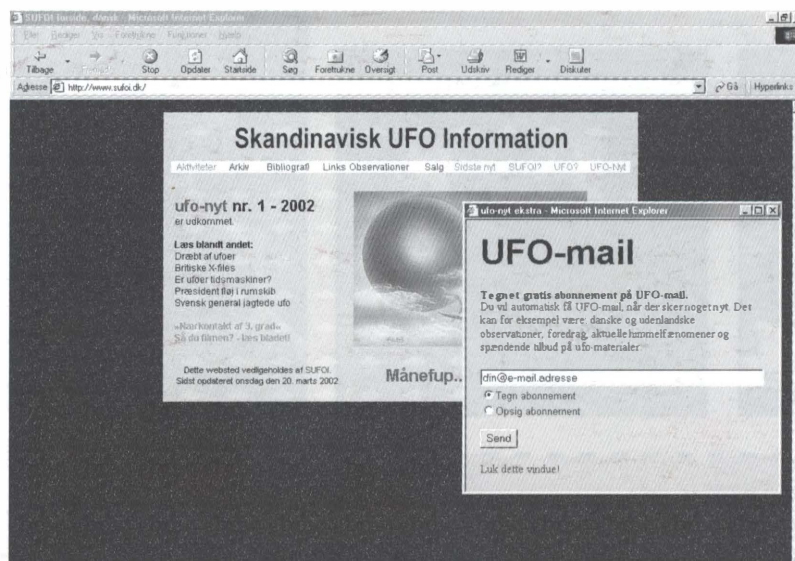
- ☐ UFO'ernes verden. Kr. 79,00
- ☐ Det glemte folk. Kr. 298,00
- ☐ UFO-plakat. Kr. 49,00
- ☐ Mysterious Spheres (musik). Kr. 129,00
- ☐ The Black Vault UFO Collection - Volume 1 (cd-rom). Kr. 199,00
- ☐ UFO Archive 1 (cd-rom). Kr. 199,00
- ☐ The Secret: Evidence That We Are Not Alone (cd-rom). Kr. 199,00
- ☐ The UFO Anthology Vol. 1 (cd-rom). Kr. 489,00
- ☐ The UFO Files (2 cd-rom). Kr. 210,00
- ☐ UFO-Nyt (14 årgange). Kr. 1.238,50
- ☐ UFO-Nyt (30 gamle numre). Kr. 90,00

- ☐ UFO-Vision (6 numre). Kr. 198,00
- ☐ The Encyclopedia of Extraterrestrial Encounters (bog). kr. 298,00
- ☐ The Encyclopedia of Extraterrestrial Encounters (cd-rom). kr. 149,00
- ☐ The Secret NASA Transmissions: The Smoking Gun (video). kr. 290,00
- ☐ The Secret NASA Transmissions: The Raw Footage (video). kr. 239,00
- ☐ The Mysterious Spheres (video). kr. 120,00
- ☐ Moving Images Volume II (video). kr. 120,00
- ☐ What happened on the Moon? (video). kr. 390,00

Til det samlede beløb lægges kr. 19,00 i porto/ekspedition

Få gratis ufo-information

SUFOI har åbnet en gratis nyhedstjeneste: UFO-mail

UFO-mail er et elektronisk nyhedsbrev, som udsendes, hver gang der sker noget nyt. I UFO-mail kan du læse kort nyt om danske og udenlandske ufoobservationer, om aktuelle himmelbegivenheder, resumer af avisartikler og meget, meget mere.

Sådan modtager du gratis UFO-mail:

- Du skal have en computer med internetopkobling og en e-mail adresse.
- I din internetbrowser skriver du: www.sufoi.dk eller www.ufo.dk.
- Når du kommer ind på SUFOI's hjemmeside, popper en lille menu op. Her skal du skrive din e-mail adresse og klikke på tilmeldingsknappen.
- Så snart det nye nummer af UFO-mail er klar, vil du modtage det i din mailboks.
- Du kan til enhver tid afmelde abonnementet.

Hjælp os med at gøre UFO-mail kendt. Send en kopi af UFO-mail til venner og bekendte.

